

Arabesque

BALLET MAGAZINE

არაბესკი ჟურნალი ბალეტზე

No1(28)'17

TBILISI
BALLET
FESTIVAL

21.06 - 2.07

2017

თბილისის საბალეტო ფესტივალი

TBILISI BALLET FESTIVAL

ნიმუ ანანიაშვილი

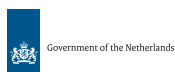
ფესტივალის სამხატვრო ხელმძღვანელი

NINA ANANIASHVILI

ARTISTIC DIRECTOR OF THE FESTIVAL

თბილისი ზანკო
TBC BANK

სეზონი **165** SEASON

თოშიო და ჰარუე კაიტანი
 შომბი შარპი და სარა უოტერსონი
 უილიამ და მილაგროს ლაჰუე
 იან და ფრანცესკა კელი
 ენიდ და ოლივიერ ბურკი
 ანდრეას ჰაიდინგსფელდერი
 ჯორჯი ჩირაკაძე და სარა უილიამსონი
 პაულ და მილა ჰოლოუეი
 უტე და მიხაელ ჰამპელი

**ოქრო
 GOLD COUPLE**

TOSHIO AND HARUE KAITANI
 SHOMBI SHARP AND SARAH WATTERSON
 WILLIAM AND MILAGROS LAHUE
 IAN AND FRANCESCA KELLY
 ENID AND OLIVIER BURKI
 ANDREAS HEIDINGSFELDER
 GEORGE CHIRAKADZE AND SARAH WILLIAMSON
 PAUL AND MILA HOLLOWAY
 UTE AND MICHAEL HAMPEL

პამელა ჰლივა-ოლივიერ
 რებეკა ობრაინი
 სუსანა ჰერმანი
 ფილიპ ლიმეტ დევეზი
 სუსანა ჩანონი
 მაკა გოტსირიძე
 ჯონ რობინსონი
 გარი დანკლეი
 კრისტოფერ ივლი
 ვიქტორია შტორმი
 პატრიკ ჰონეფი
 სტეფანო კრესენცი
 ორსოლია საროსი

**ოქრო
 GOLD INDIVIDUAL**

PAMELA HLYWA-OLIVER
 REBECCA O'BRIEN
 ZSUZSANNA HERMAN
 PHILIPPE LIMET DEWEZ
 SUSANNE CHANNON
 MAKA GOTSIRIDZE
 JOHN ROBINSON
 GARY DUNKLEY
 CHRISTOPHER EASLEY
 VICTORIA SHTORM
 PATRICK HONNEF
 STEFANO CRESCENZI
 ORSOLYA SAROSSY

აიბეან ო'კეფე და ნილს სკოტი
 ანეტე ჯენსონი და ნილ ვაინსტაინი
 მარტინა კუიკ და ლეიფ ერიკსონი
 ციცილო მარტინს გარსია და ანგელა იგლესიასი
 იოს დუმა და ალეი დუმა
 არჩიე კუბლავილი და ლუბა პროტსივა
 მოლი და ლილი ჰაიგ
 დევიდ და ბონი სმიტი
 მაკა გოგია და ბრიან ფაიფული

**ვერცხლი
 SILVER COUPLE**

AOIBHEANN O'KEEFE AND NIELS SCOTT
 ANNETTE JENSEN AND NEIL WEINSTEIN
 MARTINA QUICK AND LEIF ERIKSSON
 CICERO MARTINS GARCIA AND ANGELES IGLESIAS
 JOS DOUMA AND ALEID DOUMA
 ARCHIE KUBLASHVILI AND LUBA PROTSIVA
 MOLLY AND LILY HAIG
 DAVID AND BONNIE SMITH
 MAKA GOGIA AND BRIAN FAIRFULL

ხატუნა ტსხადაძე
 ივეტა გედვილაიტე პუდჰიუნიენე
 ვიქტორია აკუინი
 პიერ ოლოფი
 ბეტი ჰასკელი
 ეუდოსია ანდო
 თომაშ პერნიკი
 მარტინ მაქსილიან კაიზერი
 ლენა კილადე
 ნანა დვალი
 მარინა რამაზაშვილი
 კრაიგ ბონეტი
 კათერინ ლოურენსი
 ოია ატაკან გურენი
 ბენგუ აკარდაკ კუცუკი
 ბიძინა კუმიასვილი
 კაროლინ რაისი
 დონა დანიელსი
 რუტა კასაბიანკა
 დევიდ პოპიკი
 ლიკა იოსელიანი
 ბენჯამინ პაინი

**ვერცხლი
 SILVER INDIVIDUAL**

KHATUNA TSKHADADZE
 IVETA GEDVILAITE PUODŽIŪNIENĖ
 VICTORIA AQUIN
 PIERRE ORLOFF
 BETSY HASKELL
 EUDOSIA C. ANDOH
 TOMAŠ PERNICKÝ
 MARTIN MAXMILIAN KAISER
 LENA KILADZE
 NANA DVALI
 MARINA RAMAZASHVILI
 CRAIG BONNETT
 CATHERINE LAWRENCE
 OYA ATAKAN GUREN
 BENGÜ AKCARDAK KÜCÜK
 BIDZINA KUMSIASHVILI
 CAROLYN RICE
 DONNA DANIELS
 RUTA CASABIANCA
 DAVID POPPICK
 LIKA IOSELIANI
 BENJAMIN PAINE

სტიპენდიის სპონსორები / SCHOLARSHIP SPONSORS

იან და ფრანცესკა კელი IAN AND FRANCESCA KELLY
 დრ. კრისტოფერ გრინფილდი DR. CHRISTOPHER GREENFIELD

დამატებითი ინფორმაციისათვის გთხოვთ მოგვწეროთ / For additional information, please email:
 friends.georgianballet@gmail.com

TBILISI
BALLET
FESTIVAL

2.07 20.00

2017

BALLET GALA

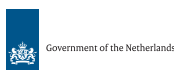
აღმსრულებელი დირიჟორი
ALEVTINA IOFFE CONDUCTOR

გონივრული პარტნიორი
ფანტაზიის სახელმწიფო აკადემიის ბალეტის განყოფილება

NINA ANANIASHVILI
ARTISTIC DIRECTOR OF THE FESTIVAL

თბილისი ბანკი
TBC BANK

ISSN 1512-3294

Arabesque

No1(28) 2017

Ballet Magazine

„არაბესკი“ მუსიკალური ბალეტის

ზაპარია ფალიაშვილის სახელობის თბილისის ოპერისა და ბალეტის პროფესიული სახელმწიფო თეატრის საბალეტო დანის მუსიკალური

MAGAZINE ABOUT THE BALLET COMPANY OF THE TBILISI Z. PALIASHVILI OPERA AND BALLET PROFESSIONAL STATE THEATRE

გამოდის წელიწადში ორჯერ

Issued twice a year

თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი ბადრი მისურაძე

Artistic Manager of the Theatre
BADRI MAYSURADZE

საბალეტო დანის ხელმძღვანელი ნინო ანანიაშვილი

Artistic Director of the Ballet Company
NINA ANANIASHVILI

მთავარი რედაქტორი ილია თავბერიძე

ინგლისური ტექსტების რედაქტორი ორსოლია საროსი

ინგლისურად ტექსტების თარგმანი

თეონა გელაშვილი გვანტა მოსიაშვილი

დიზაინი ბესიკ დანელიასი

ფოტოგრაფი ლადო ვაჩნაძე

Editor-in-Chief
ILIA TAVBERIDZE

Editor of the English language content
ORSOLYA SAROSSY

Texts translated into English by
TEONA GELASHVILI
GVANTSA MOSIASHVILI

Design by
BESIK DANELIA

Photographer
LADO VACHNADZE

ნომერში გამოყენებული ლადო ვაჩნაძის, მერაბ ნიკოლაიშვილის, გელა ბედიაშვილის, რაჰი რეზვანის (NDT2), იორის-იან ბოს (NDT2), ჟაკ დევიანტის, რიუნო ლაჰესოს, მათი რაიალას, ჰიდემი სეტოს, ჟან-პიერ მორენის, ქრის ჰერცფელდის, ლორან ლიოტარდოს, დამირ იუსუპოვის, ელენა ფეტისოვას ფოტოები.

Photos included are taken by Lado Vachnadze, Merab Nikolaishvili, Gela Bedianishvili, Rahi Rezvani (NDT2), Joris-Jan Bos (NDT2), Jack Devant, Rinno Lahesoo, Matti Rajala, Hidemi Seto, Jean-Pierre Maurin, Chris Herzfeld, Laurent Liotardo, Damir Yusupov, Elena Fetisova.

გარეკანის ბირველ გვერდზე: *Petite Cérémonie* მერაბ ნიკოლაიშვილის ფოტო
Cover photograph: *Petite Cérémonie* by Merab Nikolaishvili

დაბეჭდა შპს „სეზანში“
Printed by "Cezanne" Ltd

თბილისი 0108, რუსთაველის გამზირი 25
25, RUSTAVELI AVE. 0108, TBILISI, GEORGIA
თელ./TEL: +995 32 235 75 03

ფონი: 300

UDC (უპაკ) 792.8
A-70

ISSN 1512-3274

www.opera.ge

რედაქტორისაგან:

165-ე სეზონი გრანდიოზული საბალეტო ზეიმით სრულდება!

თბილისში საერთაშორისო საბალეტო ფესტივალი დაფუძნდა, რომლის მთავარი მოვლენა NDT 2 გასტროლი იქნება. მსოფლიოში ცნობილი ცეკვის კომპანია, ოპერის თეატრში ორ საღამოს გამართავს და განსხვავებულ პროგრამას შესთავაზებს მაყურებელს.

კომპანიის დამაარსებლის ირჟი კილიანის ესთეტიკა NDT 2 მთავარი ლერძია, თუმცა ნიდერლანდების ცეკვის თეატრი 2-ის ამჟამინდელმა სამხატვრო ხელმძღვანელმა პოლ ლაითფუტმა გადაწყვიტა, რეპერტუარი ახალი ქორეოგრაფების დადგმებით გაემდიერებინა. ქორეოგრაფების უმრავლესობა თავად ცეკვავდა ამ დასში.

თუ გინდათ, ნახოთ რა გამოწვევებია თანამედროვე ქორეოგრაფიაში, აუცილებლად უნდა გამოიყენოთ შანსი და ნახოთ ეს ორი საღამო, რომელიც, არ გადავაჭარბებ თუ ვიტყვი, ამ წლის ერთ-ერთი მთავარი კულტურული მოვლენა იქნება თბილისში.

რეპორტაჟი ფესტივალიდან „არაბესკის“ მორიგი ნომრის მთავარი თემა იქნება. მანამდე კი სასიამოვნო შთაბეჭდილებებს გისურვებთ თბილისის საერთაშორისო საბალეტო ფესტივალიდან!

FROM THE EDITOR

165th Season Ends in Celebration of Ballet!

Under the artistic direction of Nina Ananiashvili, the first international Ballet Festival will be held at the Tbilisi Z. Paliashvili Opera and Ballet State Theatre. The Festival opens on 21st June and closes on 2nd July 2017.

A true highlight of the Tbilisi Ballet Festival is the first tour of prominent contemporary dance company Nederlands Dans Theater (NDT) 2 to Georgia.

NDT 2 performs twice at the Tbilisi Ballet Festival, on 28 and 29 June 2017, and offers two distinctive programs to the audiences.

The basic pillar of NDT's aesthetics is the vision of its founder Jiří Kylián, yet current Artistic Director Paul Lightfoot has included pieces by new choreographers in the repertoire. Most of these choreographers used to be the company's dancers.

If you would like to discover new perspectives in contemporary choreography, do not miss this opportunity – NDT 2's appearance, without exaggeration, is one of the major cultural events in Tbilisi this year.

The first Tbilisi Ballet Festival will be the main topic of the next issue of *Arabesque*. Till then, we wish you wonderful experiences at the Tbilisi International Ballet Festival!

ფესტივალი · FESTIVAL

04

გიორგი ურუშაძე

რას გვპირდება თბილისის საერთაშორისო საბალეტო ფესტივალი

What the Tbilisi Ballet Festival Promises to Us

GIORGI URUSHADZE

თარიღი · DATE

11

ნინო ანანიაშვილი –

35 წელი სცენაზე

Nina Ananiashvili –

35 Years On Stage

ინტერვიუ · INTERVIEW

12

მეთი ვალერსკი:

„ჩემს ბალეტს კონკრეტული გზავნილი არა აქვს“

Medhi Walerski:

"My Ballets Don't Have Specific Messages"

21

BALLET NEWS

გასტროლი · TOUR

23

კოიჩი სეკიგუჩი

ნინო ანანიაშვილის ფინალური

კლასიკური გალა

Nina Ananiashvili's Final Classical Gala

KOICHI SEKIGUCHI

ჯილდო · AWARD

28

ნინო ანანიაშვილს იაპონიის

იმპერატორის ჯილდო მიენიჭა

Nina Ananiashvili Received Award

of the Emperor of Japan

30

BALLET NEWS

გასტროლი · TOUR

34

იან-პიტერ კაიკუ

საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის

გამოსვლა ალექსანდრეს თეატრში, ჰელსინკში

Review – State Ballet of Georgia Performance at Alexander Theatre, Helsinki

JAN-PETER KAIKU

თარიღი · EVENT

38

ქაიტი რუთ დეივისი

ანდრის ლიეპა მასპინძლობს ქართული ბალეტის მეგობართა საზოგადოების 10 წლის იუბილეს
Liepa Hosts 10th Anniversary Celebration of Friends of the Georgian Ballet

KATIE RUTH DAVIES

42

დასი
COMPANY

ცეკვა და საბოტისი · DANCE AND CLOTHES

44

ხატუნა მზარელა

„ჯიბელის“ სამ ვერსიაზე ფიქრში
Thoughts About Three Versions of Giselle

KHATUNA MZARELUA

რას გვპირდება თბილისის საერთაშორისო საბალეტო ფესტივალი

ინტერვიუ
ნინო ანანიაშვილთან
INTERVIEW WITH
NINA ANANIASHVILI

What the Tbilisi Ballet Festival Promises to Us

გიორგი ურუშაძე
By Giorgi Urushadze

21 ივნისიდან თბილისის ოპერის და ბალეტის სახელმწიფო თეატრი მსოფლიოს კულტურული კალენდრის ერთ-ერთ მთავარ ადგილად იქცევა. თბილისში საერთაშორისო საბალეტო ფესტივალი დაფუძნდა. ასე, რომ პირველად, საქართველოში ბალეტის მოყვარულთათვის ნამდვილი ზეიმი იწყება. ის, რაც აქამდე საქართველოში არ გინახავთ, რეალობად იქცევა – მსოფლიოს ცნობილი საბალეტო დასი და ბალეტის ვარსკვლავები თბილისს ეწვევიან. ფესტივალის შესახებ მისი დამაარსებელი და სამხატვრო ხელმძღვანელი ნინო ანანიაშვილი გვესაუბრება:

From 21st June 2017, the Tbilisi Opera and Ballet State Theatre becomes one of the major cultural destinations. The first international Ballet Festival will be held in Tbilisi. Thus, for the first time in Georgia, for the admirers of ballet a true celebration begins. Something that you have not seen yet in Georgia becomes reality – one of the world's most prominent ballet companies and ballet stars visit Tbilisi. NINA ANANIASHVILI, founder and Artistic Director of the Festival tells us more about the events.

ნინო ანანიაშვილი: ფესტივალის ჩატარება დიდი ხნის განმავლობაში გვინდოდა, თუმცა სხვადასხვა მიზეზის გამო ვერ ვაკეთებდით. ვერ თეატრი იყო ძალიან ძველი და ელემენტარული პირობები არ არსებობდა. მერე რემონტის გამო ძალიან დიდი ხანი იყო დაკეტილი. თუმცა, აი, დადგა მომენტი, როდესაც შემოვედით გარემონტებულ თეატრში და დავიწყეთ აქტიური მუშაობა. ახლა ტექნიკური შესაძლებლობები თეატრში იმდენად მაღალია, რომ შეგვიძლია ყველა დონის დასს და მოწვეულ სოლისტს ვუმასპინძლოთ.

ვირებული და შემართულია, თუ არ გექნება თანხა, მარტო მონდომებით ბევრ რამეს ვერ გააკეთებ. ამიტომ, გამოვიყენეთ ყველა შესაძლებლობა და ჩავრთეთ მხარდამჭერები. TBC ბანკი ძალიან დაგვიდგა მხარში, ფაქტობრივად ჩვენ ერთობლივად ვაკეთებთ ფესტივალს. გარდა ამისა, დიდ დახმარებას გვიწვევენ ეკონომიკისა და კულტურის სამინისტროები, თბილისის მერია.

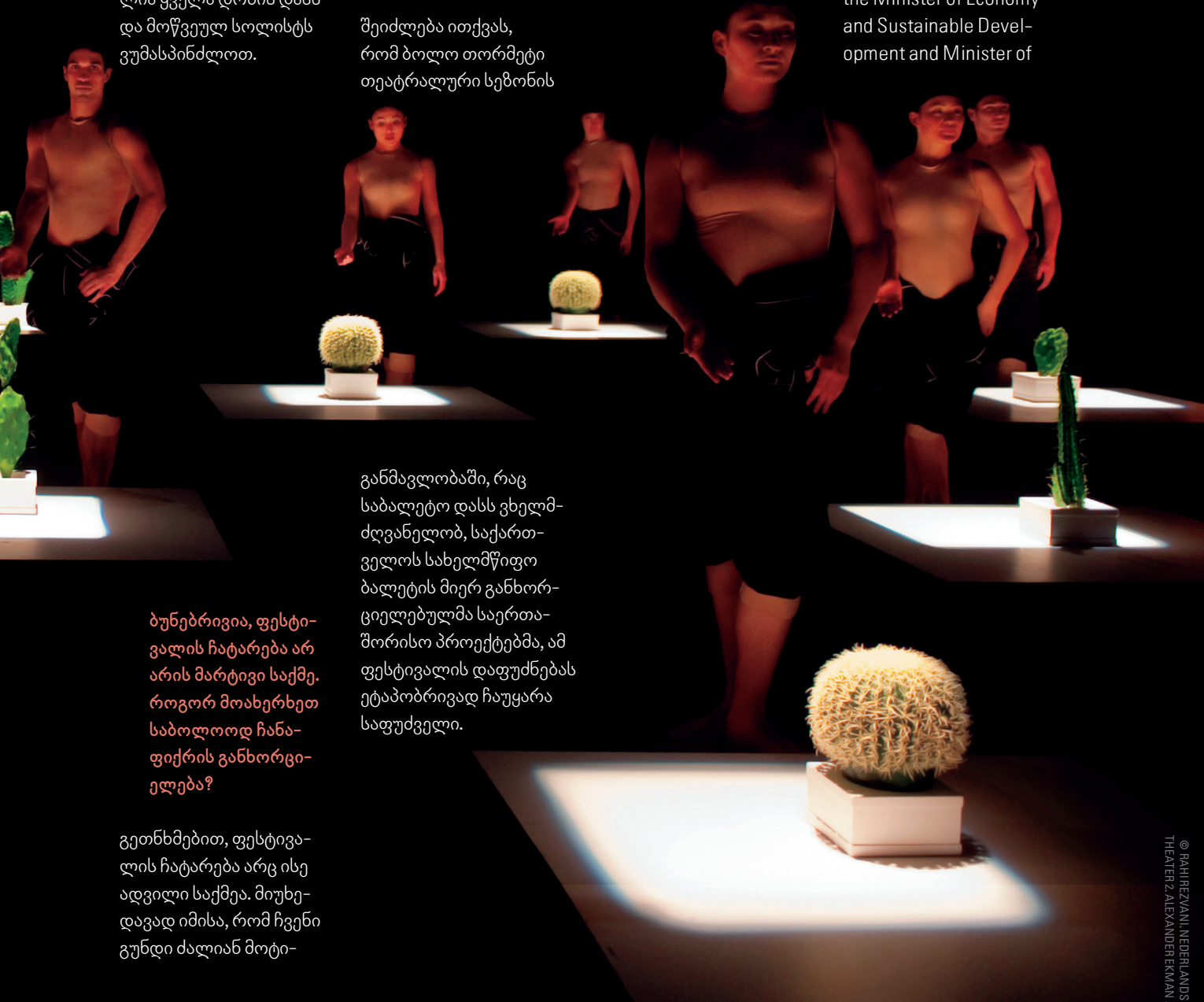
ფესტივალის ჩატარების იდეა საიდან წამოვიდა?

შეიძლება ითქვას, რომ ბოლო თორმეტი თეატრალური სეზონის

Nina Ananiashvili: For a long time we have had a wish to conduct a ballet festival. However, due to various reasons, we were unable to realize it earlier. Firstly the theatre was very old and it was lacking even the basic conditions. Then due to the renovation, it was closed for quite some time. However, that moment had arrived when we entered the restored theatre and began the intensive work. Currently the technical capabilities are so high in the theatre that we are able to host the most distinguished companies and invited soloists.

Naturally, it is not easy to hold a festival. How did you manage to realize your intention?

Yes, I agree that holding the festival is not that easy. Despite the fact that our ballet company is very motivated and eager, if you don't have money you won't be able to do anything just through the help of wish. That's why we used all the capabilities and involved supporters. TBC Bank has been our main supporter, actually we are making the festival happen together. Besides, the Minister of Economy and Sustainable Development and Minister of

ბუნებრივია, ფესტივალის ჩატარება არ არის მარტივი საქმე. როგორ მოახერხეთ საბოლოოდ ჩანაფიქრის განხორციელება?

გეთნხმებით, ფესტივალის ჩატარება არც ისე ადვილი საქმეა. მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ გუნდი ძალიან მოტი-

განმავლობაში, რაც საბალეტო დასს ვხელობდვანელობ, საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის მიერ განხორციელებულმა საერთაშორისო პროექტებმა, ამ ფესტივალის დაფუძნებას ეტაპობრივად ჩაუყარა საფუძველი.

იდეა ასეთია – ყოველ წელს მინდა, რომ გვესტუმროს ერთი ცეკვის კომპანია უცხოეთიდან, რომელიც წარმოგვიდგენს საინტერესო პროგრამას. ფესტივალის პროგრამაში თავს მოიყრის ის სპექტაკლებიც, რომელსაც სეზონის განმავლობაში თეატრში დავდგამთ. მინდა მსოფლიო ბალეტის ვარკვლავებთან ერთად, რომლებსაც მოვიწვევთ, ჩვენმა დასმა დასამახსოვრებელი სანახაობა შესთავაზოს მაყურებელს.

ლალი კანდელაკი, ლაშა ხოზაშვილი.
„ლაურენსია“ რეპეტიცი
LALI KANDELAKI, LASHA KHOZASHVILI.
REHEARSAL OF LAURENCIA

როგორი პროგრამა გვაქვს წელს?

ფესტივალის ფარგლებში შედგება ვახტანგ ჭაბუკიანის „ლაურენსიას“ ახალი რედაქციის პრემიერა, სადაც მთელი დასი მონაწილეობს. სოლო პარტიას ჩვენი ყოფილი წამყვანი სოლისტი ლაშა ხოზაშვილი იცეკვებს, რომელიც ახლა ბოსტონ-ბალეტის წამყვანი მოცეკვავეა. 21 ივნისს ლაშა ჩვენს წამყვან სოლისტს ლალი კანდელაკს გაუწევს პარტნიორობას. შემდეგ სპექტაკლებში უკვე ჩვენი ახალგაზრდა მოცეკვავეები – ნუსა ჩეკურაშვილი, ნინო სამადაშვილი, იონენ ტაკანო და ფრენკ ვან ტონგერენი გამოვლენ.

როგორც ვიცი, „ლაურენსია“ პირველად მინსკში დადგით და საქართველოში წელს პირველად უჩვენებთ...

დიახ, ჭაბუკიანის ბალეტი ჩემი რედაქციით, პირველად მინსკში, გასულ წელს დაიდგა და ახლა გადმომაქვს საქართველოში. ბუნებრივია, გარკვეული ცვლილებებით. შევეცადე დამებრუნებინა ვახტანგ ჭაბუკიანის ბევრი ცეკვა, რომელიც შემორჩენილი იყო ფილმში ან უბრალოდ, ძველ თაობას ახსოვს. მაქსიმალურად შევინარჩუნე და აღვადგინე მიზანსცენები, ის რაც ჭაბუკიანმა თავის დროზე დადგა.

მოდით, მაყურებელს შევახსენოთ, რა ისტორიას მოგვითხრობს „ლაურენსია“

Culture and Monument Protection of Georgia and Tbilisi City Hall are also supporting us greatly.

Where did the idea of the Festival stem from?

It can be said that during the last twelve years, since I am guiding the ballet company, the international projects realized by the State Ballet Georgia have gradually laid the foundation for this festival.

The idea is the following: I would like one international dance company to visit us each year, which will present an interesting program. The program of the festival will also include those performances that we stage at the theater during the season. I would like our ballet company to offer the audiences memorable shows together with world ballet stars that we invite.

What kind of program do we have this year?

Within the framework of the festival we present the premiere of a new choreographic version of *Laurencia* by V. Chabukiani, the whole company participates in this production. Our former Leading Soloist, Lasha Khozashvili, who currently is a Principal Dancer at the Boston Ballet, dances the main part. On 21st June, Lasha will be partnered by our Leading Soloist, Lali Kandelaki. In the following performances our young dancers – Nutsa Chekurashvili, Nino Samadashvili, Yonen Takano and Frank Van Tongeren will perform.

და რას იხილავენ
ფესტივალის პირველ
დღეს...

„ლაურენსია“ არის ვახტანგ ჭაბუკიანის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი სპექტაკლია, რომელიც 1939 წელს ჯერ პეტერბურგში დადგა, შემდეგ კი თბილისში. ბალეტი არა ერთი თეატრის სცენაზე იდგმებოდა. გარკვეული პერიოდის შემდეგ ის აღარ იყო რეპერტუარში. მე მაგალითად, არ მომიწია „ლაურენსიას“ ცეკვა, თუმცა მთელი ცხოვრება ამბზე ვოცნებობდი. ეს არის არაჩვეულებრივი, საინტერესო პარტია ბალერინასთვის. საინტერესოა, რომ სპექტაკლი დღესაც აქტუალურია. აქ გადმოცემულია მე-15

საუკუნის ისტორია, სადაც ადამიანები თავისი ქვეყნისა და საკუთარი თავისუფლებისათვის იბრძვიან. ბალეტი ლოპე დე ვეგას პიესის „ცხვრის წყაროს“ მიხედვით დაიდგა. აქ ერთი რთული მომენტი არსებობს – ძალიან ბევრი ადამიანია, ვისაც ახსოვს „ლაურენსია“, ვახტანგ ჭაბუკიანის და ვერა წიგნაძის შესრულება და ამიტომ ამ სპექტაკლის დადგმა დიდი პასუხისმგებლობაა. მათ თვალეში, ბალეტი, მითის დონეზე დამახსოვრებული და რთული გადალახო გრძნობები – „არა, ის ისეთი კარგი იყო“. მინდა, რომ დღევანდელმა მაყურებელმა ნახოს ჭაბუკიანის ხელწერა და ეს ყველაფერი ახლებურად აღიქვას.

ფესტივალზე ჩამოდის ძალიან ცნობილი კომპანია – ნიდერლანდების ცეკვის თეატრი 2 (NDT 2). ალბათ, ამ დასს თავისუფლად შეგვიძლია ვუწოდოთ ბალეტის მოცეკვავეების ოქროს საამქრო. რა ელოდება მაყურებელს მათი სახით?

ეს უნიკალური დასია. ასეთი დონის სხვა დასი არ ვიცი. 1959 წელს დაფუძნებული კომპანიის ავანგარდული რეპერტუარი და სრულიად გამორჩეული ქორეოგრაფიული ლექსიკა არის იმის მიზეზი, რომ უკვე 60 წელია, რაც NDT მსოფლიოს წამყვანი ქორეოგრაფების „ფაბრიკად“ ითვლება. საკმარისია ვახსენოთ ირჟი კილი-

As I know, originally *Laurencia* was staged in Minsk, and in Georgia you are showing it for the first time this year...

Yes, the ballet by V. Chabukiani with my redaction was staged in Minsk last year and now I am bringing it to Georgia. Of course, with some changes. I tried to reflect many of Vakhtang’s dances, which remained on film or just in the memory of the old generation. I tried to keep and restore the *mise en scènes*, those that back then Chabukiani had staged.

Let us remind the audience what the story of *Laurencia* is about, and what they can see on the first day of the Festival.

Laurencia is one of the significant ballets of V. Chabukiani, which he first staged in St. Petersburg, in 1939 and then in Tbilisi. This ballet used to be produced on numerous theatres’ stages. After some time, it no longer was in the repertoire. I, for instance, didn’t get a chance to dance *Laurencia*, even though I dreamed about it my whole life. This is an exceptional, interesting role for a ballerina. An interesting fact, this performance is still relevant nowadays. Here, a story from the 15th century is told, where people fight for their country’s and their own freedom. The ballet was staged based on *Fuenteovejuna*, a play by Lope de Vega. It is a great challenge – a lot of people remember *Laurencia*, performed by V. Chabukiani and Vera Tsignadze, and that is why it is a huge

ანის, ჰანს ვან მანენის, რუდი ვან დანციგის, ნაჩო დუატოს, პოლ ლაით-ფუტის და სოლ ლეონის სახელები.

უამრავი გენიოსი ქორეოგრაფი გამოვიდა მათი რიგებიდან და დგამენ ახლა მსოფლიოს სხვადასხვა თეატრში. ჩვენთან NDT 2-ის ახალ-გაზრდა მოცეკვავეები ჩამოდიან. მინდა ქართ-

ფესტივალში, ესეც ჩვენი ქვეყნის რეკლამაა. მაგალითად, NDT-მ ყველგან დადო სარეკლამო მასალები, რომ თბილისის ბალეტის ფესტივალზე ჩამოდიან.

ვისარგებლებ შემთხვევით და განსაკუთრებულ მადლობას გადავუხდით საქართველოში ნიდერლანდების სამეფოს ელჩს, მის აღმატებულე-

responsibility to stage this ballet. In their eyes ballet is remembered the way they used to perform and it is hard to overcome the feelings – “no, that was so great”. I would like contemporary spectators to see V. Chabukiani’s “signature” and perceive the ballet in a new way.

A prominent ballet company, NDT2 arrives to Tbilisi for the Festival. Probably we are able to easily call this ballet company a creative heaven for ballet dancers. What should the audience expect?

This is a unique company. I don't know any other company of this level. Founded in 1959, this company has had a groundbreaking repertoire and completely distinctive choreographic vocabulary – it has been almost 60 years since NDT is considered as creative heaven for prominent choreographers. It is enough to mention Jiri Kylián, Hans Van Manen, Rudi Van Dantzig, Nacho Duato, Paul Lightfoot and Sol León.

Genius choreographers have left their trace and nowadays they stage ballets at different theatres of the world. Young dancers of NDT 2 will arrive in Tbilisi. I would like Georgian audiences to see their masterpieces, contemporary challenges, their style, their way of thinking... This is exactly the goal of the Festival through bringing different companies each year. I would like world stars to dance our performances with us. Stars that will write that they are going

© JORIS-JAN BOS. NEDERLANDS DANS THEATER 2. EDWARD CLUG. MUTUAL COMFORT

© RAHI REZVANI. NEDERLANDS DANS THEATER 2. SOL LEÓN & PAUL LIGHTFOOT. SLEIGHT OF HAND

ველმა მაყურებელმა ნახოს მათი ნამუშევრები, თანამედროვე გამოწვევები ქორეოგრაფიაში, მათი სტილი, აზროვნება, პლასტიკა... სწორედ ესაა ფესტივალის მიზანი, რომ ყოველ წელიწადს სხვადასხვა დასი ჩამოვიყვანოთ. მინდა, რომ ჩვენთან ერთად მსოფლიო დონის ვარსკვლავებმა იცეკვონ სპექტაკლები. ვარსკვლავები, რომლებიც დაწერენ, რომ ჩამოდიან თბილისში და მონაწილეობას იღებენ

ბას ბ-ნ იოჰანეს დაუმას, თბილისის ბალეტის ფესტივალზე NDT 2-ის მონაწილეობის ორგანიზებაში გაწეული დახმარებისათვის.

ივნისში, საქართველო და თბილისი გახდება მსოფლიო ბალეტის ეპიცენტრი, სადაც ძალიან ცნობილი სოლისტები იცეკვებენ და ბუნებრივია, ეს ჩვენი ქვეყნის პოპულარიზაციას დაეხმარება...

TBILISI
BALLET
FESTIVAL

28-29.06 19.00

2017

ნიდერლანდების ცეკვის თეატრი 2 NEDERLANDS DANS THEATER 2 (NDT 2)

SLEIGHT OF HAND - MUTUAL COMFORT
SOLO - CACTI - I NEW THEN

ნიმუ ანანიაშვილი

ფესტივალის სამხატვრო ხელმძღვანელი

NINA ANANIASHVILI

ARTISTIC DIRECTOR OF THE FESTIVAL

თბილისი ჰაბი
TBC BANK

© JORIS-JAN BOS, NEDERLANDS DANS THEATER 2.
EDWARD CLUG, MUTUAL COMFORT

დიას, ბუნებრივია ეს ქვეყნისთვისაც ძალიან მნიშვნელოვანია. თუნდაც, მსგავსი ფესტივალები იწვევს ტურისტული ნაკადების გაზრდას. ყოველთვის არ არის საშუალება იფრინო NDT-სთან ერთად. ამიტომ სრულიად ბუნებრივი იქნება, ბალეტის მოყვარულები, ერთი კვირის განმავლობაში, მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნიდან ჩამოვიდნენ აქ და უდიდესი სიამოვნება მიიღონ.

კიდევ, რას ვიხილავთ ფესტივალის ფარგლებში...

წარმოვადგენთ ჩვენს ორ სპექტაკლს – „ღონ კიხობს“, სადაც ჩვენ ბალეტთან ერთად იცეკვებენ მოსკოვის დიდი თეატრის ვარსკვლავები ეკატერინა კრისანოვა და ვლადისლავ ლანტრატოვი. „გედების ტბაში“ კი იცეკვებენ პოლონეთის ნაციონალური თეატრის წამყვანი სოლისტები ჩინარა ალიზაძე და ვლადიმირ იაროშენკო. შემდეგ ჩვენ გვაქვს გალა-კონცერტი, სადაც კიდევ გვემატებიან სოლისტები უნგრეთიდან, პოლონეთიდან, დიდი თეატრის მოქმედი ვარსკვლავი ალექსანდრ

ვოლკოვიც ჩამოვა. პირველ მოქმედებში „მძინარე მზეთუნახავის“ გრანდ დივერტისმენტს ვუჩვენებთ.

და ბოლოს, რატომ უნდა ვიყიდოთ ბილეთები და დავესწროთ თბილისის ბალეტის ფესტივალს?

რასაც სცენაზე ორი კვირის განმავლობაში ნახავთ, ვერსად წაიკითხავთ და ვერც ტელევიზიით იხილავთ. აქ იქნება სიცოცხლე, ემოცია, ხალისი, ფიქრი და განცდა იმისა, რომ ამქვეყნიური პრობლემებისგან შეგიძლია განთავისუფლდე და ერთი საღამო გაატარო ულამაზეს თეატრში, ულამაზესი სპექტაკლის სანახავად. ეს არის ჩვენი პროფესიის უნიკალობა. აი, სწორედ ამიტომ უნდა მოვიდეს ხალხი ბალეტის ფესტივალზე. თანაც, ფასები გვაქვს აბსოლუტურად მისაღები. ბილეთების ფასი 10 ლარიდან იწყება. იმდენად პატარა თანხაა, რომ ნამდვილად ღირს ჩვენთან მოსვლა და უდიდესი სიამოვნების მიღება.

to Tbilisi and will take part in the Festival – this is a promotion of our country, as well. NDT is enthusiastically advertising that they are going to Tbilisi.

I would like to use this opportunity to say thank you to the Embassy of the Kingdom of the Netherlands to Georgia, his Excellency Mr. Jos Douma for all his help organizing the participation of NDT in the Tbilisi Ballet Festival.

In June, Georgia and Tbilisi become the epicenter of the world of ballet, where prominent soloists dance – it is natural that this helps to the popularization of our country.

Yes, it is natural that this is very important for the country, as well. These kind of festivals lead to increasing the flow of tourists. The possibility of flying together with NDT is not everywhere... Thus it will be completely natural for ballet admirers to arrive here for a week from different parts of the world and enjoy this huge pleasure.

What else are we able to see at the Festival?

We present two of our performances – *Don Quixote*, where together with

our company stars of the Moscow Bolshoi Theatre, Ekaterina Krysanova and Vladislav Lantratov will dance. And, in *Swan Lake*, Principal Soloists of the Polish National Theatre, Chianara Alizade and Vladimir Yaroshenko will perform. After that we have a Gala Concert, where Principal Soloists from Hungary, Poland join us; also the star of the Bolshoi Theatre, Alexander Volchokov will arrive. In the first act we present the Grand Divertissement of the *Sleeping Beauty* together.

And the last question, why should we buy tickets and attend the Tbilisi Ballet Festival?

What you will see during these two weeks on stage, is something you won't be able to read anywhere or watch on TV. It will be full of life, emotions, joy, thoughts and the feeling that we can get away from earthly problems and spend one evening at the beautiful theatre to see a wonderful performance. This is the uniqueness of our profession. This is exactly the reason why people should come to our festival. Besides, prices are absolutely reasonable. The ticket price starts from 10 GEL. This is such a little amount that it's really worth visiting us to enjoy a wonderful experience.

ნინო ანანიაშვილი – 35 წელი სცენაზე Nina Ananiashvili – 35 Years On Stage

ნინო ანანიაშვილს ჰილდო – „ხელოვნების ქურუმი“ გადაეცა
NINA ANANIASHVILI RECEIVED THE HIGHEST AWARD FOR SPECIAL
MERIT IN THE DEVELOPMENT OF GEORGIAN CULTURE.

10 მარტს, საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა
დაცვის მინისტრმა მიხეილ გიორგაძემ, ოპერისა და
ბალეტის თეატრის საბალეტო დასის სამხატვრო ხელ-
მძღვანელს ნინო ანანიაშვილს, ქართული კულტურის
განვითარებაში შეტანილი განსაკუთრებული წვლი-
ლისთვის, კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინის-

On 10th March 2017, Mikhail Giorgadze, Minister of Culture and Monument Protection of Georgia, presented the highest award for special merit in the development of Georgian culture to Nina Ananiashvili, Artistic Director of the Ballet Company of the Tbilisi Opera and Ballet Theatre. The awarding ceremony took place after a spectacular Ballet Gala. The Minister's appearance on the Theatre's stage was a pleasant, yet unexpected surprise for Nina. The Ballet Company also sprang a surprise and congratulated the Prima Ballerina on the 35th anniversary of her career.

ტროს უმაღლესი ჰილდო „ხელოვნების ქურუმი“
გადასცა. დაჯილდოება საბალეტო გალა-კონცერტის
დასასრულს მოხდა. კულტურის მინისტრის სცენაზე
გამოჩენა თავად ნინო ანანიაშვილისათვის დიდი
მოულოდნელობა იყო. მინისტრის გამოსვლის შემდეგ,
მორიგი სიურპრიზი სამხატვრო ხელმძღვანელს
საბალეტო დასმა მოუწყო და საგანგებოდ მომზადე-
ბული ქორეოგრაფიული ნომრით, პრიმა-ბალერინას
სასცენო მოღვაწეობის 35 წლის იუბილე მიულოცა.

The Ballet Gala was conducted with the participation of Nina Ananiashvili and was dedicated to Nina's 35 years on stage. Leading Soloist of the Moscow Bolshoi Theatre, Alexander Volchkov and dancers of the State Ballet of Georgia took part in the performance.

The State Ballet of Georgia performed the third act of Sleeping Beauty by P. Tchaikovsky, Grand Pas de Deux from Don Quixote by L. Minkus, and one-act ballet Serenade by George Balanchine.

გელა
ბედინაშვილის
ფოტოები
PHOTOS BY
GELA
BEDIANASHVILI

საბალეტო გალა-კონცერტი პრიმა-ბალერინა ნინო
ანანიაშვილის მონაწილეობით გაიმართა და მისი
სასცენო მოღვაწეობის 35 წლისთავს მიეძღვნა. კონ-
ცერტში მოსკოვის დიდი თეატრის წამყვანი სოლისტი
ალექსანდრ ვოლჩკოვი და საბალეტო დასის სოლის-
ტები და მოცეკვავეები მონაწილეობდნენ.

საქართველოს სახელმწიფო ბალეტმა, გალა-კონცერ-
ტზე, წარმოადგინა პ. ჩაიკოვსკის ბალეტის „მძინარე
მზეთუნახავის“ მესამე მოქმედება, გრან-პა ლუდვიგ
მინკუსის ბალეტიდან „დონ კიხოტი“ და ჯორჯ ბალან-
ჩინის ერთმოქმედებიანი ბალეტი „სერენადა“.

მედი ვალერსკი:

„ჩემს ბალეტს კონკრეტული გზავნილი არა აქვს“

MEDHI WALERSKI:

My Ballets Don't Have Specific Messages

ილიკო თავბერიძე
By Iliko Tavberidze

მედჰი ვალერსკი ფრანგი ქორეოგრაფია, საინტერესო დადგმების ავტორი, წარსულში ირუი კილიანის დასის წამყვანი მოცეკვავე. იგი ათი წელია მუშაობს როგორც დამდგმელი ქორეოგრაფი და უკვე მიიქცია საბალეტო კომპანიების ყურადღება. *Petite Ceremonie* ვანკუვერში, ბრიტანული კოლუმბიის საბალეტო დასისთვის, 2011 წელს დადგა. წარმატებული სპექტაკლით საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის სამხატვრო ხელმძღვანელი ნინო ანანიაშვილი დაინტერესდა და ქორეოგრაფი 2017 წლის იანვარში თბილისში მოიწვია. ოპერის თეატრში პრემიერა 4 თებერვალს შედგა. მედჰი ვალერსკის პრემიერის წინ ვესაუბრეთ:

Medhi Walerski is a French choreographer, author of many interesting ballets, and former leading dancer of Jirí Kylián's troupe. He has been working as a stage choreographer for the last ten years, and has already gained much respect from ballet companies. *Petite Cérémonie* was staged in 2011 in Vancouver, for the British Columbia ballet company. Nina Ananiashvili, art director of the Georgian State Ballet, got interested in the successful performance, and invited the choreographer in Tbilisi in January 2017. The premiere took place at the Tbilisi Opera and Ballet Theatre on 4th February 2017. We spoke to Medhi Walerski before the premiere.

თანამედროვე ქორეოგრაფიის მიმართ ჩვენთან ინტერესი თანდათან იზრდება. ამას თეატრის რეპერტუარში წარმოდგენილი ბევრი საინტერესო საბალეტო დადგმა და ახალგაზრდა ქორეოგრაფების ძიებები უწყობს ხელს; რამდენიმე წელია თბილისში თანამედროვე ქორეოგრაფიის სამხრეთკავკასიური ფესტივალიც კი დაარსდა. ამჯერად თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრში მაცურებელი თქვენს დადგმას იხილავს, როგორც ერთგან ამბობთ – „ბალეტს იმაზე, როგორ აღმოვჩნდით ყუთში“ ... ასეა, მოკლედ გადმოცემული *Petite Ceremonie*-ს არსი. რა არის თქვენი ბალეტის მთავარი სათქმელი? რა გინდოდათ გეთქვათ ამ დადგმით?

The inclusion of many interesting ballets in the local Theatre's repertoire, hard work and research of young choreographers have resulted in a notable rise of interest in contemporary choreography in Georgia. The South Caucasus Contemporary Dance Festival was created in Tbilisi a few years ago. Today, the audience of the Tbilisi Opera and Ballet Theatre will watch your piece. As you have described it yourself in a nutshell, *Petite Cérémonie* is "a quirky essay on the way we box ourselves in". What is the main message of your ballet? What was the subject you wanted to convey?

Petite Ceremonie ჩემთვის, როგორც ქორეოგრაფისთვის, დებიუტი იყო. როცა

Petite Cérémonie was a debut for me as a choreographer. When I started working on it, I didn't have a clear message that I wanted to share with the audience – what I wanted

მისი დადგმა დავიწყე არ მქონდა რაიმე გარკვეული გზავნილი მაყურებლისადმი, უფრო კითხვების დასმა მსურდა. ბალეტი შეიძლება ითქვას, უფრო მამაკაცსა და ქალს შორის განსხვავების იდეის კვლევაა, ისე, როგორც ჩაკეტილობის პრობლემისა. სწორედ ამიტომ მივმართე „ყუთში“ ცხოვრების იდეას. ჩემი სამუშაოს ინტერესი ქაოსს და წესრიგს შორის კონტრასტის ჩვენება იყო. როგორც ქორეოგრაფს, მინტერესებს ვუყურებდე დადგმას და ინტერპრეტაციის თავისუფლებას ვგრძნობდე. როდესაც ნახატს ვათვალიერებ, დასაშვებია, რომ ჩემ გვერდზე მდგომი მასში სულ არ ხედავდეს იმას, რასაც მე აღვიქვამ; შესაძლოა სხვადასხვა იდეები გაგვჩინდეს ნამუშევრის არსზე. ამიტომ, სულაც არაა აუცილებელი ჩემს დადგმას ყველა ერთნაირად აღიქვამდეს. უბრალოდ, მინდა, ადამიანებმა იგრძნონ თავისუფლება, და-

more was to ask questions. The ballet is a study of the idea of the difference between man and woman, as well as of the idea of confinement, which is why we worked on the idea of what life in a box was like. My interest is to show the contrast between chaos and order. As a choreographer, I am also interested in feeling that I am free to interpret the piece I am watching in whatever way I want. It is like watching a painting: someone standing next to me might see something completely different than I do. We can have different ideas about what it means, so I don't want everyone to see the same thing in my works, I just want people to feel free to see what they think that is. Therefore, there's no clear message, and

ეკატერინე სურმავა
და მედი ვალერსკი
რეპეტიციებში
EKATERINE SURMAVA
AND MEDHI WALERSKI AT
THE REHEARSAL

ინახონ მასში ის, რასაც თავად ფიქრობენ. შესაბამისად, ბალეტს რაიმე კონკრეტული გზავნილი არა აქვს, მისი ნახვის შემდეგ მაყურებლისთვის განცდები ძალიან პირადული უნდა იყოს.

თანამედროვე ქორეოგრაფები ნაკლებად მუშაობენ ლიბრეტოზე, მათთვის შთაგონება ძირითადად მუსიკა და... გრძნობები, ოცნებები, პირადი ცხოვრებაა. ალბათ, ბევრი რამ არის კიდევ რაც შთაგონებას გაძლევთ. ამ კონკრეტული დადგმის შემთხვევაში რამ შთაგონათ?

სხვათა შორის, მუშაობა მარკ განგორის გამოსვლის ნახვით დავიწყე, რომელიც მამაკაცის და ქალის ფსიქოლოგიის მეცნიერულ კვლევას ეხება. ეს თემა ჩემთვის, როგორც გითხარით, საინტერესოა; საბალეტო სტუდიაში დიდ ჯგუფთან ვმუშაობ, რომელშიც მამაკაცები და ქალები საკუთარ სამუშაოს განსხვავებულად უდგებიან. ვერ ვიტყვი, რომ რომელიმე მიდგომა უკეთესია. უბრალოდ, არის შემთხვევა, როდესაც ეს სხვაობა წინააღმდეგობას აჩენს და ასევე არის მომენტი, როდესაც ის ერთმანეთს ემთხვა. სწორედ ესაა, რასაც საინტერესოდ ვთვლი და ვიყენებ სტუდიაში მუშაობისას.

ბალეტი მოცარტის, ბელინის, როჯერსისა & ჰარტის, ვივალდის მუსიკაზეა დადგმული. დამეთანხმებით სულ სხვადასხვა ეპოქა, სტილი, მიმართულებაა — რის მიხედვით გააერთიანეთ ისინი თქვენ მიერ შექმნილ კომპილაციაში?

მართლაც მრავალი განსხვავებული უნარის და ეპოქის მუსიკაა გაერთიანებული და სწორედ ეს მომწონს. გამოწვევა,

the feelings of the audience after the show should be very personal.

Librettos aren't a frequent source of inspiration for contemporary dance choreographers anymore; they get more inspired by music, feelings, dreams, or even their private lives. There are probably many more sources of inspiration. What was yours for this particular ballet?

We actually started by watching a speech from Mark Gungor; it was a speech about a scientific study looking into male and female psychology. As I've already told you, this subject is very interesting to me. When I work with large groups in the studio, the approach of men and women is very different. I couldn't say which one is better. There are simply moments when these differences clash, and moments when they match. This is precisely what sparked my interest, and what I used while working in the studio.

The work is staged on music by Mozart, Bellini, Rodgers & Hart and Vivaldi — in other words, compositions from entirely different eras, styles and directions. What was the unifying factor that brought them together in your score?

It's true that it's made of many different works, genres and eras of music and that's what I enjoy. The challenge lies precisely in putting various artistic eras of music together. I also would relate to the idea of ceremony as a process or ritual. For example, when we celebrate something, one of the main attributes is the music that is played. Somewhere else, there's a totally different music, but both places are connected by the idea of

სწორედ, სხვადასხვა სასცენო პერიოდის ან დროის მუსიკის გაერთიანებაშია. მეორე იდეა, რომელსაც ეს მიდგომა უკავშირდება, ცერემონიაა, როგორც პროცესი. როცა რომელიმე საზეიმო მოვლენის აღსანიშნავად მივდივართ, მოგეხსენებათ, მისი მთავარი ატრიბუტი მუსიკაა, რომელიც იქ სრულდება. იმავე დღეს, სხვა ადგილზე სულ სხვა მუსიკა ისმის, თუმცა ორივე ადგილს ერთი მოვლენის აღნიშვნის იდეა აერთიანებს. ჩემთვის ეს დადგმაც უბრალოდ, სასიამოვნო პროცესი იყო იმ მუსიკით, რომელიც მეტად მომწონს. ის შეიძლება გავიგოთ, როგორც ცერემონია, რომელიც ღამის განმავლობაში სხვადასხვა ადგილზე იმართება, ოღონდ მხოლოდ 25 წუთის განმავლობაში.

Petite Ceremonie ვანკუვერში დადგით – კონკრეტულ მოცეკვეთებზე, კონკრეტულ სხეულებზე და მათ მონაცემებზე. თბილისში, სახელმწიფო საბალეტო დასთან მუშაობა ხომ არ გაგიძნელდათ. ჩვენი მოცეკვავეების მონაცემების მიხედვით ხომ არ მოგიწიათ რაიმეს შეცვლა ჩანაფიქრში?

როცა ნინო ანანიაშვილმა აქ მომიწვია და ინტერნეტით თქვენი დასის შესახებ ინფორმაცია წავიკითხე, ცოტათი დაფიქრდი. ძირითადად, კლასიკურ ბალეტებს ასრულებთ და ვლელავდი, როგორ მოირგებდნენ მოცეკვავეები ჩემს სტილს. სხვათა შორის, სირთულები არ შემხვედრია. ჩემთვის აქ გამოწვევა ბალეტის დასზე მორგება და ზოგიერთი ნაწილის თითქმის თავიდან შექმნა იყო, განსაკუთრებით იქ, სადაც მამაკაცი მსახიობი ჟონგლიორობს, სხვები კი სცენაზე საუბრობენ. სირთულე ისაა, რომ ბალეტის მსახიობი შესაძლოა ასეთ სამსახიობო უნარს არ ფლობდეს. სწორედ ამიტომ ვიფიქრე, რომ დასთან ახლოს მუშაობა და მათთან ერთად ცოტა უფრო მეტი დროის დახარჯვა იყო საჭირო. სასიამოვნო იყო იმ ადამიანების ნიჭის გამოყენება, რომელთათვისაც ეს ნაშრომი თავიდან შეიქმნა. ასე რომ, სირთულე მეტად ცვლილებები და მორგებაა ხოლმე გამოწვევა. ვფიქრობ, რომ იმ ყველაფრის გათვალისწინებით, რასაც ვაკეთებთ, მუდმივად მზად უნდა ვიყოთ ცვლილე-

celebrating something. For me, working on this piece also gave me great pleasure from its music – its music that I like very much. We could understand this music as a ceremony that is taking place throughout the night at different places, but only for 25 minutes.

You staged *Petite Cérémonie* in Vancouver for specific artists – specific individuals with their own bodies and abilities. Did you encounter any difficulties while working with our company? Was there any need to amend your ideas?

When Nina Ananiashvili invited me here and I read some information about your company on the internet, I spent some time pondering. You mainly perform classical ballets, and I was nervous about how your dancers would adapt to my style. But actually, I didn't encounter any difficulty. The challenge for me was to adapt the work for the company, and almost recreate some parts, especially the one in which a man is juggling while others are talking on the scene. The thing is that ballet dancers may not know how to juggle. That's why I thought that I had to be close to the company and work with them for a little bit longer. It was a pleasure to use the talent of the people for whom the piece was recreated. So more than difficulties with the company, the challenge was to change and adapt the piece. I think that we constantly need to be ready to change what we create, even if it's difficult. It's actually a positive challenge.

ბებისთვის, მაშინაც კი, თუ ამას სირთულეს ვუწოდებთ. ეს მხოლოდ დადებითი გამოწვევაა.

თქვენი გუნდი გაგვაცანით, ვისთან ერთადაც დადგით ეს ბალეტი და ვინც თბილისშიც ჩამოგყვავთ სამუშაოდ?

თავდაპირველად სილვენ სენებთან ერთად ჩამოვედი, რომელიც ჩემი ასისტენტი და ბალეტმაისტერია. სწორედ მასთან ერთად ვმუშაობ ხოლმე და ის კარგად იცნობს ჩემს დადგმებს. სხვათა შორის, როდესაც *Petite Ceremonie* რამდენიმე წლის წინ, ვანკუვერის Ballet BC-ს დასისტვის შევქმენი, მხოლოდ პირველი ორი დღის საპრემიერო წარმოდგენას ვუყურე და კანადასა და შეერთებულ შტატებში გამართული შემდგომი წარმოდგენები დღემდე არ მინახავს. ამ ბალეტის ექსპერტი სილვენია, სწორედ მან იცის ეს დადგმა თავიდან ბოლომდე, მათ შორის ისიც, რაც ქორეოგრაფს უკვე აღარ ახსოვს. გულწრფელად ვამბობ, რომ სტუდიაში ჩემი ქორეოგრაფიის თავიდან აღმოჩენა მიწევს ხოლმე. მე უფრო „კასტინგის“ მიმართულებით ვმუშაობ – იმის განსაზღვრაზე, ვინ რომელი როლისთვისაა უფრო შესაფერისი. ამიტომ, მხოლოდ რამდენიმე დღით მივიღე მსახიობთა შერჩევაში მონაწილეობა, შემდეგ კი სილვენი დავტოვე, რათა დადგმაზე ემუშავა. ეს ყველაფერი შენობის სტრუქტურის, საძირკვლის შექმნას ჰგავს. სილვენი კარგად ფლობს მყარი საფუძვლის შექმნის უნარს, რათა შემდეგ მე დავბრუნდე და ყველაფერი ისევ დავანგრეო. მე უბრალოდ ნაშრომში

Please introduce your team, the people with whom you staged the ballet in Tbilisi.

At first, I came with my assistant, ballet master Sylvain Senez. We've been working together for a long time, and he knows my work very well. By the way, when I created *Petite Cérémonie* a few years ago for Ballet British Columbia in Vancouver, I actually only watched the first two shows, and I didn't see the further performances in Canada and the US. Sylvain is the expert of this ballet, he knows it inside out, including what I have already forgotten myself. Honestly, I sometimes don't remember choreographies and I have to rediscover them in the studio. I am more a man of casting, deciding who is more suitable for which part. So I only spent a few days selecting the performers, and then left Sylvain to work on the staging. It's like creating a structure, the foundations of a building. He's very good at creating solid structures, so that I can come back and destroy everything again. I only bring my spirit into the work. As for the other members, the costume designer was Linda Chow. This is also an important process, as costumes are tailor-made for each dancer, so that they feel comfortable, and of course, look good. She flew from Canada and was very happy with the costumes. Bonnie Beecher was working as the lighting designer.

You have a lot of experience working with many choreographers including Jiri Kylián, William Forsythe, Mats Ek, Sol León and Paul Lightfoot, Emio Greco, Ohad Naharin, Crystal Pite and many more. Would you say

ჩემი სულისკვეთება შემაქვს. რაც შეეხება დანარჩენ წევრებს, კოსტიუმების დიზაინზე ლინდა ჩაო მუშაობს. ეს პროცესიც მნიშვნელოვანია, რადგან კოსტიუმები თითოეული მოცეკვავისთვის ცალკე იქმნება, რათა კომფორტულიც იყოს და რა თქმა უნდა, კარგადაც გამოიყურებოდეს. ის კანადიდან ჩამოვიდა და კოსტიუმებით კმაყოფილი დარჩა. განათების დიზაინზე ბონი ბისერი მუშაობს და სხვ.

ბევრ ქორეოგრაფთან მუშაობის გამოცდილება გაქვთ. თქვენს ბიოგრაფიაში აღნიშნულია, რომ ცეკვავდით ირჟი კილიანის, უილიამ ფორსაიტის, მატს ეკის, სოლ ლიონის და პოლ ლაითფუტის, იმიო გრეკოს, ოჰად ნაჰარინის, კრისტალ ფაიტის და სხვების დადგმებში. როგორ ფიქრობთ, თქვენი ქორეოგრაფიული ენა ახლოა მათთან? ვაგლენას ხომ არ განიცდით?

ჩემთვის შეუძლებელია იმის თქმა, რომ ჩემი ენა მათთან არ არის ახლოს – როდესაც ოჯახს ეკუთვნის, ეს გენებში გაქვს.

your choreographic language is close to theirs? Are there any influences?

It would be impossible for me to say that my language is not close to theirs – when you belong to a family, it’s in your genes. But I think that I have my personal language as well, which is made of my experience with these diverse choreographers. This is something which I was trying to get away from at some point in my career, but I decided to do the exact opposite, to embrace it, and to develop my own vision from what I’ve learned from these choreographers.

Ballet enthusiasts are fascinated with the idea of seeing the creative laboratory of a choreographer from the inside, to see what happens beyond the show... Do you always have an idea of what you will be staging when entering the studio, or is the process dictated by music and dancers’ bodies?

Actually no, every process that I go through is different – sometimes I come with a very

მკაბერიინი სურმავა,
მედჰი ვალერსკი და
სილვან სენეზი რეპეტიციებში
EKATERINE SURMAVA,
MEDHI WALERSKI AND
SYLVAIN SENEZ AT THE
REHEARSAL

თუმცა ვფიქრობ, რომ მაქვს საკუთარი ენა, რომელიც სხვა ქორეოგრაფებთან მუშაობის გამოცდილებამ მომცა. ჩემი კარიერის გარკვეულ მონაკვეთში ამისგან თავის დაღწევას ვცდილობდი, თუმცა საბოლოოდ, პირიქით, „მოვექეცი“ და შევეცადე, ეს ყველაფერი მიმელო და გამოცდილებიდან საკუთარი აზრი გამომეტანა იმაზე, თუ რა ვისწავლე ამ ქორეოგრაფებისგან.

ბალეტის მოყვარულთ აინტერესებს შეიხედონ ქორეოგრაფის შემოქმედებით ლაბორატორიაში, გაიგონ ისიც, რაც სპექტაკლს იქით ხდება... როცა დარბაზში შედიხართ უკვე იცით რას დადგამთ? თუ ამ პროცესს ყოველთვის გკარნახობთ მუსიკა და მოცეკვავეთა სხეული?

არა, პროცესი განსხვავებულია – ზოგჯერ ძალიან ნათელი კონცეფცია და მუსიკალური გადაწყვეტა მაქვს. NDT-ში (ნიდერლანდების ცეკვის თეატრი) დადგმული ჩემი ახალი ნაშრომისთვის, რომელსაც Garden ეწოდება, ბუსტად ვიცოდი, რა მსურდა და მუსიკაც ადრევე ავარჩიე. მართალია, ქორეოგრაფიულ ტექსტში თითოეულ მოძრაობაზე დიდხანს ვფიქრობდი და ვცვლიდი მათ, თუმცა იდეა კარგად მქონდა გათავისებული. ზოგჯერ სტუდიაში წარმოსახვით ან სიზმრით შეიარაღებული მივდივარ, თუმცა ამ აზრებს კანონები არ აქვთ. ზოგჯერ, ნახევარი სამუშაოს ჩატარების შემდეგ ვიცვლი აზრს, იმ ადამიანები-

clear concept and I have a clear musical score in mind. For ‘Garden’, the last creation I made for NDT (Nederlands Dans Theater), I knew exactly what I wanted, and had chosen the music in advance. Even though I was thinking about each movement of the choreography for a long time and was often changing them, I had a clear idea in mind. Sometimes, I enter the studio armed with a strong sensation or a dream, but this process doesn’t follow any rule. Sometimes, halfway through the working process, I change my mind because of the people I work with at the studio, or how it develops into something organic, something more alive. You have to be ready for change, and to let go of what you have already done. This is hard, but it’s an educational process – changing and letting go of decisions is a live and actual process. I have learned some good lessons about the fact that I should have been better prepared, or should not have been afraid of letting go from all the ideas I originally had. But it’s very dependent on the company I’m working with.

You have been a choreographer for ten years. Is this a long time? What are your plans for the near future? Where have you worked? What will your next projects be?

Ten years is not that little for a choreographer. In the near future, I’m planning to work on a choreography for NDT. I am preparing a new ballet there for August. Before that, I have decided to do yoga, so that I can relate more to the body. I am interested in learning yoga from a physical point of view. As for choreography, I also have future projects, including a big production to prepare for 2018, as well as some courses – I intend to study light, costume and set design in London, in order to enrich my choreography work. I will also take acting courses, because I am focusing on dialogues in my creations.

Have you worked on classical pieces, or are you interested in delving into them? Do you have ideas of staging your adaptation of any classical works?

I think classical ballet deserves to be revised, almost given a second life, even though I think

დან გამომდინარე, რომელთანაც ვმუშაობ სტუდიაში, ან იმის მიხედვით, რა განავითარებს ნაშრომს ორგანულად, ისე, რომ ის ცოცხალი იყოს. მზად უნდა იყო ცვლილებებისთვის და იმისთვის, რომ რაც დადგი შეიძლება იმას მალე გამოეთხოვო. ეს რთულია, მაგრამ სწავლის პროცესს წარმოადგენს – გადაწყვეტილებების შეცვლა ცოცხალი და რეალური პროცესია. ზოგჯერ კარგ გაკვეთილსაც ვიღებ იმაზე, რომ უკეთ უნდა მოვმზადებულიყავი, ან არ უნდა შემშინებოდა იმ იდეებთან გამოთხოვება, რომლებიც თავიდან მქონდა. მაგრამ ეს ყველაფერი იმ დასბეა დამოკიდებული, რომელთანაც ვმუშაობ.

რაც ქორეოგრაფი ხართ, დგამთ, ალბათ, ათი წელია? ეს დიდი დროა თუ არა და... შემდეგი უახლოესი ნაბიჯები? სად იმუშავებ? რას დადგამთ?

ათი წელი არც ისე მცირე დროა ქორეოგრაფისთვის. სამომავლოდ NDT-სთან ქორეოგრაფიაზე მუშაობას ვაპირებ. აგვისტოში, NDT I-ისთვის ახალ ბალეტს ვდგამ, მანამდე კი მტკიცედ მაქვს გადაწყვეტილი, იოგათი დაკავადე, რათა სხეულთან კავშირი ავითვისო. იოგას ფიზიკური კუთხით შესწავლა ჩემთვის საინტერესო თემაა. რაც შეეხება ქორეოგრაფიას, მაქვს სამომავლო გეგმებიც – მასში შედის დიდი დადგმა 2018 წლისთვის, ისევე როგორც რამდენიმე კურსის გავლა. ეს კურსები

classical ballet should also be kept the way it is, because actually it's fantastic to keep this heritage. But giving it a revision is always interesting and I enjoy watching how people do it.

Performances and long ballets based on storytelling are an important part of my life, and I have been performing, or in other words dancing, them for a long time. But I've always been afraid of them in a way, because they have a lot to say, which demands time and other skills which I think I used to lack. But right now, I have a commission for *Romeo and Juliet*. I can't tell you much about it, because the discussion is still at an unofficial level.

You were one of the leading soloists at NDT for many years, and you worked with Kylián. What did working with him give you as a dancer and a choreographer?

Working with Jiri Kylián taught me to be humble, patient, as well as the relationship between a dancer and a choreographer. So I learned the process from both sides, so to say. The way he takes care of his dancers is truly unique. Of course, working on the creative side and staging ballets with Kylián was also very inspiring, but above all, it's his human side that was particularly interesting and motivating.

Photos: MERAB NIKOLAISHVILI and LADO VACHNADZE

განათების, კოსტიუმისა და სცენის დი-
ზაინს შეეხება და ისინი ლონდონში უნდა
გავიარო, რითაც ქორეოგრაფიაში ჩემი
მუშაობის გამდიდრება შევძლო. ასევე გა-
ვივლი სამსახიობო კურსს, გამომდინარე
იქიდან, რომ ჩემს შემოქმედებაში საუბრის
ასპექტიც მაინტერესებს.

კლასიკური ბალეტების დადგმაზე თუ
გიმუშავიათ ან ხომ არ განიტერესებთ,
ხომ არ ფიქრობთ რომ რომელიმე
მათგანის თქვენეულ ვერსიას დად-
გამთ?

სცენარზე დამყარებული დადგმები და
დიდი ბალეტები ჩემი ცხოვრების მნიშვ-
ნელოვანი ნაწილია – მათ უკვე დიდი
ხანია ვასრულებ, ანუ ვცეკვავ. თუმცა მათ
დადგმას გარკვეულწილად ვერიდებოდი,
რადგან კლასიკას ბევრი სათქმელი აქვს,
რასაც დრო და სხვა უნარი სჭირდება,
რომელიც ვფიქრობ, აქამდე არ მქონდა.
თუმცა ახლა მაქვს შეთანხმება, რომელიც
„რომეო და ჯულიეტას“ ეხება. დეტალებს
ჯერ ვერ ვახმაურებ, რადგან მოლაპარა-
კებები არაოფიციალურია. ვფიქრობ, რომ
კლასიკური ბალეტი იმსახურებს ახალ
მიდგომას – შეიძლება ითქვას, ახალ სი-
ცოცხლესაც. თუმცა, ასევე ვფიქრობ, რომ
კლასიკის დღევანდელი სახით დატოვებაც

საჭიროა, რადგან საოცრებაა, როდესაც
ასეთი მემკვიდრეობის შენარჩუნება
შეიძლება. მეორე მხრივ, ახალი მიდგომა
დასაშვებად მიმაჩნია და ჩემთვის საინტე-
რესოა იმისთვის თვალის მიდევნება, თუ
როგორ ახერხებენ ამას სხვები.

მრავალი წელი NDT ერთ-ერთი მთა-
ვარი სოლისტი იყავით და მუშაობდით
კილიანთან. რა მოგვით მასთან მუშა-
ობამ როგორც მოცეკვავეს და როგორც
ქორეოგრაფს?

ირჩი კილიანთან მუშაობამ თავმდაბლობა,
მოთმინება, მოცეკვავესა და ქორეოგრაფს
შორის ურთიერთობა მასწავლა. ასე რომ
ეს პროცესი ორივე მხრიდან ავითვისე.
მისეული ზრუნვა მოცეკვავეებზე მართ-
ლაც რომ უნიკალურია. რა თქმა უნდა,
კილიანთან შემოქმედებითი მუშაობა და
ბალეტების დადგმაც ძალზედ საინტერესო
იყო, თუმცა ამ ყველაფრის მიღმა ის ადა-
მიანური მხარე, რამაც განსაკუთრებული
შთაგონება მომცა.

მერაბ ნიკოლაიშვილის და
ლადო ვაჩნაძის ფოტოები

ქორეოგრაფიული სასწავლებლის 100 წლის იუბილე

2016 წლის 25 დეკემბერს, თბილისის ოპერის თეატრში, ვახტანგ ჭაბუკიანის სახელობის საბალეტო ხელოვნების სახელმწიფო სასწავლებელმა 100 წლის იუბილე აღნიშნა. ქორეოგრაფიული ხელოვნების დიდი ტრადიციების მქონე სასწავლებელი, თბილისში 1916 წელს, იტალიელი ბალერინას მარია პერინის მიერ დაარსებული საბალეტო სტუდიის მემკვიდრეა. ამ სტუდიამ აღზარდა ქართული ბალეტის პირველი ლეგენდარული თაობა. მარია პერინის სტუდიიდან დღემდე, საბალეტო ხელოვნების სასწავლებლის თავგადასავალი მოთხრობილია წიგნში, რომლის პრეზენტაცია თეატრის წითელ დარბაზში გაიმართა. წიგნის ავტორები არიან ნინო ანანიაშვილი და დოდო ხურცილავა. სასწავლებლის მოსწავლეებმა საახალწლო საღამო გამართეს და საკონცერტო პროგრამასთან ერთად, საბავშვო ბალეტი „ჩიპოლინო“ წარმოადგინეს.

VAKHTANG CHABUKIANI CHOREOGRAPHIC SCHOOL CELEBRATES 100-YEAR ANNIVERSARY

The Vakhtang Chabukiani Ballet Art State School celebrated its 100-year anniversary on 25 December 2016 at the Tbilisi Opera and Ballet Theatre. The school is the successor of choreographic traditions of the ballet studio founded by Italian ballerina Maria Perini in Tbilisi in 1916. This studio rose the first legendary generation of Georgian ballet. "From Maria Perini to Now", the adventure of the ballet art school in Tbilisi has now been told in the book which was presented in the Red Hall of the theatre. The authors of the book are Nina Ananiashvili and Dodo Khurtsilava. Students of the school performed a New Year's concert program including children's ballet *Chippolino*.

კონფერენცია ამსტერდამში

CONFERENCE IN AMSTERDAM

The Dutch National Ballet organized an international conference "Positioning Ballet" in Amsterdam from 10 to 12 February 2017. The conference, which was attended by the Directors of the world's leading ballet companies, was dedicated to the processes and challenges of the ballet world of our time.

At the invitation of Ted Brandsen, Director of Dutch National Ballet, Artistic Director of the State Ballet of Georgia Nina Ananiashvili participated in the conference in Amsterdam.

10-12 თებერვალს, ამსტერდამში, ჰოლანდიის ნაციონალური ბალეტის ორგანიზებით, საერთაშორისო კონფერენცია – Positioning Ballet გაიმართა. კონფერენცია, რომელსაც დაესწრნენ მსოფლიოს წამყვანი საბალეტო დასების ხელმძღვანელები, თანამედროვე საბალეტო სამყაროში მიმდინარე პროცესებს და გამოწვევებს მიეძღვნა.

ჰოლანდიის ნაციონალური ბალეტის დირექტორის, ტედ ბრანდსენის მიწვევით საერთაშორისო კონფერენციას დაესწრო საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის სამხატვრო ხელმძღვანელი ნინო ანანიაშვილი.

ჭაბუკიანის მუზეუმის განახლებული ექსპოზიცია

ვახტანგ ჭაბუკიანის 107-ე დაბადების დღეს, 27 თებერვალს, გენიალური მოცეკვავის სახელობის მემორიალური ბინა-მუზეუმის განახლებული ექსპოზიცია გახსნა. მუზეუმი, რომელშიც 4565 ექსპონატია დაცული, ერთი თვის განმავლობაში დახურული იყო. შენობაში ჩატარდა სარემონტო სამუშაოები, განხორციელდა ექსპონატების აღწერა და რესტავრაცია, ასევე რეექსპოზიცია. ცნობილი გახდა, რომ კომპოზიტორ შალვა დავითაშვილის ოჯახი ჭაბუკიანის მუზეუმს, პირად არქივში დაცულ უნიკალურ ჩანაწერს გადასცემს, რომელზეც ბალეტმაისტერის ინტერვიუ და ფილმი-ბალეტის – „ლაურენსია“ სრული ვერსიაა ჩაწერილი.

მუზეუმის განახლება თბილისის მუზეუმების გაერთიანების და თბილისის მერიის მიერ განხორციელდა.

RENEWED EXHIBITION AT V. CHABUKIANI HOUSE MUSEUM

To commemorate the 107-year anniversary of Vakhtang Chabukiani's birth, a renewed exhibition was opened at his house museum on 27 February 2017. The museum, where 4565 exhibition items are kept, was closed for a month. Besides the renovation of the building, restoration of the exhibits and descriptions was also accomplished. Composer Shalva Davitashvili's family will donate a unique record to the Chabukiani Museum, which belonged to their private archives. The recording includes an interview with the ballet master and the full version of the ballet film Laurencia.

The renovation of the museum was carried out by the Union of Museums and Tbilisi City Hall.

„რიგის გაზაფხული 2017“ – კონკურსში გამარჯვებულები

2017 წლის 20-24 აპრილს, ლატვიის დედაქალაქ რიგაში, ბავშვთა და ახალგაზრდების XIII საერთაშორისო ქორეოგრაფიული კონკურსი – „რიგის გაზაფხული 2017“ გაიმართა. კონკურსის მონაწილეებს აფასებდნენ როგორც ლატვიელი, ისე უცხოელი პროფესიონალი ჟიურის წევრები და თანამედროვე ხელოვნების სპეციალისტები. კონკურსში მონაწილეობდნენ საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის მოცეკვავეები: ნინო ხახუტაშვილი, რომელმაც შეასრულა ვარიაცია ბალეტიდან „რაიმონდა“ (III აქტი) და Fairy Doll-ის ვარიაცია ბალეტიდან Fairy Doll, სტეფანია ვოტკინსონი და პაპუნა კაპანაძე, რომლებმაც შეასრულეს კლასიკური პა დე დე ბალეტიდან „მძინარე მზეთუნახავი“. სტეფანიმ და პაპუნამ პირველი საპრიზო ადგილი მოიპოვეს, ნინო ხახუტაშვილი კი მესამე ადგილის მფლობელი გახდა.

სტეფანია ვოტკინსონი
და პაპუნა კაპანაძე
STEPHANIE WATKINSON
AND PAPUNA KAPANADZE

WINNERS OF THE COMPETITION "RIGA SPRING 2017"

The 13th Children and Youth International Choreography Competition "Riga Spring 2017" was held in Latvia from 20 to 24 April 2017. The contest's participants were assessed by a professional jury of Latvian and foreign choreographers, as well as contemporary art specialists. Dancers of the State Ballet of Georgia successfully participated in the competition. Nino Khakhutashvili performed a Variation from the ballet *Raymonda* (Act II) and the Fairy Doll's Variation from the ballet *Fairy Doll*. Stephanie Watkinson and Papuna Kapanadze performed *Grand Pas Classique* and *Bluebird and Princess Florine's Pas de Deux* from the ballet *Sleeping Beauty*. Stephanie and Papuna won the Grand Prix, and Nino won the 3rd place in her category. Congratulations!

ნინო ანანიაშვილის ფინალური კლასიკური გალა Nina Ananiashvili 's Final Classical Gala

კოიჩი სეკიგუჩი
By Koichi Sekiguchi

2017 წლის 16-20 მარტს ტოკიოში ნინო ანანიაშვილისა და საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის გასტროლი გაიმართა. „ბუნკა კაიკანის“ დარბაზში ოთხი საბალეტო წარმოდგენა ჩატარდა. საქართველოს სახელმწიფო ბალეტთან ერთად, გასტროლში მონაწილეობა მიიღეს მოსკოვის დიდი თეატრის პრემიერმა ალექსანდრ ვოლჩკოვმა და ამერიკის ბალეტის თეატრის წამყვანმა სოლისტმა მარსელო გომესმა.

From 16 to 20 March 2017, Nina Ananiashvili and the State Ballet of Georgia gave four performances at Tokyo's prestigious Bunka Kaikan Hall. Alexander Volchkov, Principal Dancer of the Moscow Bolshoi Theatre, and Marcelo Gomes, Principal Dancer of American Ballet Theater also participated in the Ballet Company's tour.

ნინო ანანიაშვილი და მარსელო გომესი.
„გადაბის ტაა“. ჰიდემი სეტო ფოტო
NINA ANANIASHVILI AND MARCELO GOMES.
SWAN LAKE. PHOTO BY HIDEMI SETO

ნინო ანანიაშვილზე ფიქრისას არის ერთი რამ, რაც ყოველთვის მასხენდება. მგონი, 1990-იანი წლები იყო. მოსკოვის საბალეტო ჟურნალ „ბალეტის“ სარედაქციო ოთახში რაისა სტრუჩკოვას რომ შევხვდი, იმდროინდელი ამბავია. სტრუჩკოვა მოსკოვის დიდი თეატრის ყოფილი პრიმა-ბალერინა იყო და ცნობილი იმით, რომ „კონკიას“ პრემიერა იცეკვა. იმ დროს იგი აღარ გამოდიოდა სცენაზე და მოსკოვის დიდი თეატრში მასწავლებლად მუშაობდა, ამავდროულად იყო ჟურნალ „ბალეტის“ მთავარი რედაქტორი. მეც ისე მივესალმე, როგორც საბალეტო ჟურნალის მთავარ რედაქტორს, თუმცა სტრუჩკოვამ მაშინვე მიპასუხა, რომ ნინო ანანიაშვილის პედაგოგი იყო და ამყად წამოიბრთა. დღემდე გულში მაქვს ჩარჩენილი მისი სიხარულითა და სიამაყით აღსავსე, მანათობელი თვალები.

იმ დროს, მოსკოვის დიდი თეატრში ნინო ანანიაშვილი, მათა პლისეტკაიას ახალი შემცვლელის, მსოფლიო ვარსკვლავის გზას გადიოდა. ნინოს უსწრაფეს პირუტებს თვალს ვერავინ აყოლებდა, მეტიც, იგი აოცებდა მსოფლიო ბალეტის მოყვარულებს. იაპონი-

When I think of Nina Ananiashvili, there is something that I always recall. I think it happened in the 1990s. This story goes back to the time when I met Raisa Struchkova in the editorial room of the magazine “Ballet”. Struchkova was Ex-Principal Dancer of the Moscow Bolshoi Theatre, a famous ballerina who had danced the main role in the premiere performance of *Cinderella*. By that time she no longer used to perform on stage and worked as a coach. At the same time, she was the Principal Editor of the magazine “Ballet”. So I greeted her as the Principal Editor of the ballet magazine. However, Struchkova immediately responded that she was the coach of Nina Ananiashvili, and stood up straight proudly. Till today I have kept in my memory her glowing eyes filled with joy and pride.

By that time, at the Moscow Bolshoi Theatre, Nina Ananiashvili was rising through the ranks to become a world star who would replace Maya Plisetskaya. No-one was able to keep up with Nina’s quickest pirouettes, moreover, she would constantly surprise ballet admirers around the world. In Japan, too, in the hall where Nina Ananiashvili used to perform, it was already a casual thing to see agitated young ballerinas, who were impatiently waiting for her to appear. In my opinion, the image of the 20th century ballerina was recreated by Nina and Sylvie Guillem. Yet, my introduction has been long; it is time to talk about Nina’s Last Classical Gala in Tokyo.

“Ananiashvili’s way – at her Last Classical Gala”. Marcelo Gomes, Principal Soloist of ABT and Principal Dancer of the Moscow Bolshoi Theatre, Alexander Volchkov were her invited guests. Nina also performed with the dancers of the State Ballet of Georgia (which is under her direction). Two programs were presented, program A and program B. I attended Program B, which included excerpts from *Don Quixote*. It was mostly due to the

აშიც, იმ საკონცერტო დარბაზში, სადაც ნინო ანანიაშვილი გამოდიოდა, უკვე ჩვეულებრივი მოვლენა იყო შეჩორჩელებული, ახალგაზრდა ბალერინათა დანახვა, რომლებიც მოუთმენლად ელოდნენ მის გამოჩენას.

ჩემი აზრით, მეოცე საუკუნის ბალერინას იმიჯი თავიდან გამოიგონეს ნინომ და სილვი გილემმა. თუმცა, შესავალი გამიგრძელდა, დროა ტოკიოში ნინოს ბოლო კლასიკურ გალა-კონცერტზე ვისაუბროთ.

„ანანიაშვილის გზა – ბოლო კლასიკურ გალა-კონცერტზე“ მოწვეულები იყვნენ ABT-ს წამყვანი სოლისტი მარსელო გომესი და მოსკოვის დიდი თეატრის პრემიერი ალექსანდრ ვოლჩკოვი. ნინომ საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის (რომელსაც თავადვე ხელმძღვანელობს) მოცეკვავებთან ერთად იცეკვა. წარმოდგენილი იყო ორი – A და B პროგრამა. მე B პროგრამას დავესწარი, რომელიც „დონ კიხოტის“ ფრაგმენტსაც მოიცავდა. ალბათ მაინც იმითომ, რომ ვიფიქრე, ყველაზე მეტად ნინოს „კიტრის“ ნახვით ვისიამოვნებდი.

პირველი ნაწილი ფოკინის ერთმოქმედებიანი ბალეტით – „ვარდის აჩრდილით“ დაიწყო. იცეკვეს ნინო ანანიაშვილი და საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის სოლისტმა იონენ ტაკანომ. ვაგანოვას საბალეტო აკადემიის კურსდამთავრებული ტაკანო 2015 წლიდან მოყოლებული ნინოს პარტნიორია ამ დადგმაში. შემდეგი იყო ბურნონვილის პა დე დე ბალეტიდან „ყვავილების ფესტივალი ჯენცანოში“, რომელშიც იცეკვეს წამყვანმა სოლისტმა ნუსა ჩეკურაშვილი და დასის მოცეკვავემ კარინ ვაშიომ, რის შემდეგაც სცენაზე სტუმარი – მოსკოვის დიდი თეატრის პრემიერი ალექსანდრ ვოლჩკოვი და საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის წამყვანი სოლისტი ეკატერინე სურმავა გამოვიდნენ. მათ იცეკვეს ეშტონის „რათის პა დე დე“.

პირველი ნაწილის ბოლოს კილიანის ერთმოქმედებიანი ბალეტი Petit Mort შესრულდა მოცარტის მუსიკაზე. Petit Mort-ის იდეა საინტერესოა. დასაწყისიდან ცეკვავს ექვსი მამაკაცი მოცეკვავე საფარიკაო ხმლებით. მოცეკვავეთა სხეულების მიერ, ხმლებთან ერთად, ცეკვის მოძრაობების შექმნის სურათი ცოტა არ იყოს, უჩვეულო შთაბეჭდილებას ტოვებდა. ხმლის ქნევასთან ერთად, ხან უცებ ფეხებშუა გაატარებდნენ ხმლებს, ხან ტერფით აიტაცებდნენ,

reason that I thought the greatest pleasure would be to see Nina performing Kitri's part.

The first act started with a one-act ballet by Fokine, *Le Specere de la Rose*. Nina Ananiashvili and Leading Soloist of the State Ballet of Georgia, Yonen Takano, performed it brilliantly. Takano is a graduate of the Vaganova Ballet Academy and Nina's partner in this staging since 2015. The next one was Bournoville's pas de deux from the ballet *Flower Festival in Genzano*, which was performed by Leading Soloist Nutsa Chekurashvili and Company Dancer Karin Washio. After that a guest, Principal Dancer of the Moscow Bolshoi Theatre, Alexander Volchkov, and Leading Soloist of the State Ballet of Georgia, Ekaterine Surmava performed. They danced *Thais* pas de deux by Ashton.

At the end of the first part one-act ballet *Petite Mort* by Kylián on Mozart's music was performed. The idea of *Petite Mort* is very interesting. From the beginning there are six men on stage, dancing with fencing sabres. Along with the sabres, they create movements with their bodies, presenting an unusual way of expression. Together, while waiving the sabres, sometimes they pass it

ნინო ანანიაშვილი და ალექსანდრ ვოლჩკოვი. „მძინარე მხამუნაბაში“. ჰიდემი სემტუს ფოტო. NINA ANANIASHVILI AND ALEXANDER VOLCHKOV. SLEEPING BEAUTY. PHOTO BY HIDEKI SETO

ნინო ანანიასვილი და იონენ ტაკანო.
 „მარდის ზმანება“. ჰიდემი სეტოს ფოტო
 NINA ANANIASHVILI AND YONEN TAKANO.
 LE SPECTRE DE LA ROSE. PHOTO BY HIDEMI SETO

ხან იატაკს დაარტყამდნენ. ამასობაში, მათ უკან მდგარმა ბალერინებმა თითქოს უცებ გაიხადეს კაბები და საბალეტო კომბინიზონებში იცეკვეს მამაკაცებთან. ეს იყო ცეკვა, რომელიც ქალების კაბების და კაცების ხმლების, მათი სიმბოლოების და სხეულების ერთობლიობა გახლდათ. ამბობენ, რომ Petite Mort ორგაზმს ნიშნავს, თუმცა, სავარაუდოდ, აქ იმალება კილიანის თავისებური იუმორიც. ვფიქრობ, რომ საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის გუნდს, დახვეწილი ნომერი ჰქონდა რეპერტუარში.

პროგრამის მეორე ნაწილი ბალანჩინის „მოცარტიანათი“ გაიხსნა. ეს ნაწარმოები მოცარტის თაყვანისმცემელმა ჩაიკოვსკიმ კომპოზიტორის ნაწარმოებებზე შექმნა, ხოლო ბალანჩინმა 1933 წელს დადგა. ბალეტი 1981 წელს, სიცოცხლის ბოლო წლებში, ქორეოგრაფმა თავიდან დადგა. „ლოცვა“, „ჟიგა“, „მენუეტი“, „თემა და ვარიაციები“ და „ფინალი“ – ასეთია მისი წყობა, თუმცა ეს თანმიმდევრობა ორიგი-

between their legs, sometimes hold it straight with their legs, and occasionally hit the floor. Meanwhile the ballerinas who were standing behind them suddenly take their dresses off and dance with the men, wearing only ballet bodysuits. This dance is the unity of the women’s dresses and men’s sabres, the symbols and the bodies. As they say Petite Mort means orgasm, however, supposedly, here lies Kylián’s particular sense of humour. I believe that the State Ballet of Georgia included a refined piece in their repertoire.

The second act of the program began with *Mozartiana* by Balanchine. Being an admirer of Mozart, P. Tchaikovsky created this piece as a tribute to Mozart, and Balanchine staged a ballet on it in 1933. In 1982, during the last years of Balanchine’s life the choreographer restaged it. “Prayer”, “Gigue” Minuet”, “Theme and Variations” and the “Final” – this had been the order in Balanchine’s first version, however, this sequence was replaced with the original composition. Surmava and Volchkov performed the main parts, and David Ananeli, Leading Soloist danced Gigue. A little disagreement was felt between the Russian style and Balanchine’s aimed style, however this is the reason why it was so interesting to watch. During the piece by Kylián, I did not have the same impression, maybe it was due to the reason that I had been familiar with Balanchine’s specific style.

Then came the third act – *Don Quixote*. Nina performed the part of Kitri and Gomes appeared as Basil. Together with them performed the dancers of the State Ballet of Georgia. Then the third act’s wedding scene, which also included the most interesting scenes from the first and second acts, was the peak of celebratory sentiments. Magnificent, lively Nina, who had lost four kilograms

ნალური კომპოზიციითაა ჩანაცვლებული. წამყვანი პარტნიორები იცეკვებს სურმავამ და ვოლჩკოვმა, ხოლო „ჟიგა“ კი წამყვანმა სოლისტმა დავით ანანელმა. რუსულ სტილსა და ბალაჩინის გამიზნულ სტილს შორის მცირე უთანხმოება იგრძნობოდა, თუმცა სწორედ ამიტომ იყო საინტერესო სანახავი. კილიანის ცეკვისას ეს შეგრძნება არ მქონია, თუმცა შესაძლოა, ეს იმან განაპირობა, ბალანჩინმა ჩამომიყალიბა თავისი სტილის ცნობიერება.

მესამე ნაწილი კი გახლათ „დონ კიხოტი“. კიტრის პარტია ნინომ იცეკვა, ხოლო ბაზილი – გომესმა. მათთან ერთად კი ცეკვავდნენ საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის მოცეკვავეები. მესამე მოქმედების ქორწილის სცენაში პირველი და მეორე მოქმედების საინტერესო სცენების ჩასმით მიღებული იყო აგებულია, რომელიც განსაკუთრებით უსვამდა ხაზს საბეიშო განწყობას. არაჩვეულებრივმა, სიცოცხლით აღსავსე ნინომ, რომელმაც სპეციალურად ამ გამოსვლისთვის ოთხი კილო დაიკლო, თავისი განუმეორებელი კიტრი გვიჩვენა, რომელიც მსოფლიო ბალეტის მოყვარულებმა უკვე დიდი ხანია შეიყვარეს.

და ბოლოს, მქუხარე აპლოდისმენტები და ფეხზე წამომდგარი აუდიტორია. დასაწყისში ნახსენები, შეჩოჩოლებული ახალგაზრდა ბალერინები დღეს უკვე დედები გახდნენ და თავიანთ ქალიშვილებთან ერთად, რომლებიც ახლა შეისწავლიან ბალეტს, ტაშს უკრავდნენ პრიმა-ბალერინას. შევიგრძენი, რომ ნინოს მიერ განვლილ მეოცე საუკუნის ბალეტის გზისადმი ჩემს მადლიერებას, მორიგი ტეხილი შეემატა.

გასული წელს, სილვი გილემის გამოსამშვიდობებელი კონცერტის შემდეგ, ნინოს ეს ბოლო გალა დარწმუნებული ვარ, რომ დროს გაუძლებს და თაობებს შემორჩება.

2017 წლის 20 მარტი,
ტოკიოს კულტურის ცენტრი

especially for this performance, showed her unique Kitri, that the admirers of the ballet world had already fallen in love with.

After the grand finale, the audience celebrated Nina with a storm of applause and standing ovation in the auditorium. The agitated ballerinas I mentioned at the beginning of my article, are nowadays mothers, and applauded the Prima Ballerina with their daughters who are now inspired to study ballet themselves. I have been grateful to see Nina dance her way through the 20th century, and witnessed her passion for dance once again.

After the farewell concert for Sylvie Guillem last year, I am convinced that Nina's Final Gala will go down in ballet history as a remarkable event that the coming generations will remember.

20TH MARCH, 2017, TOKYO BUNKA KAIKAN
DANCE CUBE WEB MAGAZINE

ნინო ანანიშვილი და მარსელო გომესი.
„დონ კიხოტი“. კიდემი სემოს ფოტო
NINA ANANIASHVILI AND MARCELO GOMES.
DON QUIXOTE. PHOTO BY HIDEMI SETO

ნინო ანანიაშვილს
იაპონიის იმპერატორის ჯილდო
მიენიჭა

Nina Ananiashvili Received
Award of
the Emperor of Japan

29 აპრილს, ტოკიოში, იაპონიის იმპერატორის ჯილდოს 2017 წლის გაზაფხულის ლაურეატები გამოცხადდა. იაპონიის მთავრობის მიერ გავრცელებულ სიაში დასახელებულია პრიმა-ბალერინა ნინო ანანიაშვილი, თბილისის ბ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიური თეატრის ბალეტის სამხატვრო ხელმძღვანელი, რომელიც დაჯილდოვდა ლენტით დამშვენებული „ამომავალი მზისა და ოქროს სხივების“ ორდენით.

ნინო ანანიაშვილს ჯილდო იაპონიისა და საქართველოს შორის კულტურულ ურთიერთობებში ხანგრძლივი და მრავალფეროვანი მოღვაწეობისა და იაპონური საბალეტო საზოგადოების განვითარებაში შეტანილი მნიშვნელოვანი წვლილისთვის მიენიჭა. პრიმა-ბალერინასთვის მინიჭებული ჯილდო, კულტურის მოღვაწეთათვის იაპონიის მიერ დაწესებული ჯილდოებიდან ყველაზე მაღალი რანგისაა. ამ ორდენის კავალერი 2011 წელს, 86 წლის ასაკში, მია პლისეტსკაია გახდა.

იაპონიის საიმპერატორო ჯილდოს გადაცემა 1875 წელს დაიწყო, ხოლო დაჯილდოების დღევანდელი სისტემა 1964 წელს შეიქმნა. არსებობს ორი სახის – „ამომავალი მზის ორდენი“ და „წმინდა საგანძურის ორდენი“. ეროვნებით არაიაპონელი „ამომავალი მზის ორდენით“ ჯილდოვდება. 2017 წელს, მთელი მსოფლიოს მასშტაბით, სხვადასხვა სფეროში მოღვაწე 105 არაიაპონელი ლაურეატი შეირჩა და ამ რანგის ჯილდო მხოლოდ 34-ს მიენიჭა, ხელოვნების სფეროში კი მხოლოდ ნინო ანანიაშვილი დაჯილდოვდა. პრიმა-ბალერინას ჯილდოს, 6 თვის შემდეგ, ოფიციალურად გადასცემენ.

30 აპრილს, ნინო ანანიაშვილს სარეპეტიციო დარბაზში ეწვია იაპონიის ელჩი საქართველოში ტოშიო კაიტანი მეუღლესთან ერთად და პრიმა-ბალერინას იაპონიის საგარეო საქმეთა მინისტრის ოფიციალური დოკუმენტი გადასცა.

On 29th April, in Tokyo, the spring 2017 laureates of the award of the Japanese Emperor were announced. One of the names in the list provided by the Japanese government was that of Prima Ballerina Nina Ananiashvili's. The Ballet Artistic Director of the Tbilisi Z. Paliashvili Opera and Ballet Professional State Theatre was awarded with the Order of the Rising Sun, Gold Rays with Neck Ribbon.

Nina Ananiashvili was awarded for her work to strengthen the cultural relations between Japan and Georgia, and for her important contribution to the development of ballet art in Japan. The award received by the Prima Ballerina has the highest rank among the awards established for cultural figures. In 2011, this award was given to Maya Plisetskaya at the age of 86.

The tradition of the award of the Japanese Emperor dates back to 1875, and the current system was established in 1964. There are two types of awards, the Award of the Rising Sun and the Award of the Sacred Treasure. Usually, the Award of the Rising Sun is presented to Non-Japanese recipients. In 2017, 105 non-Japanese nominees were chosen worldwide from different fields, out of which only 34 have received the award – in the sphere of culture only Nina Ananiashvili. In six month Prima Ballerina Nina Ananiashvili will officially be awarded.

On 30th April 2017, Ambassador of Japan to Georgia Mr. Toshio Kaitani, together with his wife Mrs. Harue Kaitani visited Nina Ananiashvili in the ballet studio and handed over the official document of the Minister of Foreign Affairs of Japan to Nina Ananiashvili.

**ტოშიო კაიტანი,
იაპონიის ელჩი საქართველოში:**

„ძალიან მოხარული ვარ, რომ ქალბატონი ნინო იაპონიის იმპერატორის ჯილდოს ლაურეატია. იგი იაპონიის დიდი მეგობარია, არა მხოლოდ საქართველოს, არამედ იაპონიისა და მთელი მსოფლიოს მარგალიტია. მინდა მთელი გულით მივულოცო მას და ვუსურვო ჯანმრთელობა და წარმატება!“

**TOSHIO KAITANI,
AMBASSADOR OF JAPAN TO GEORGIA:**

“I am very glad that Ms. Nina is a laureate of the award of the Japanese Emperor. She is a great friend of Japan. She is a pearl of not only Georgia, but of Japan and the whole world, as well. I would wholeheartedly like to congratulate her and wish her health and success!”

პრეს-კონფერენცია კულტურის სამინისტროში

25 აპრილს, კულტურის სამინისტროში, იაპონიაში საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის წარმატებულ გასტროლთან დაკავშირებით პრესკონფერენცია გაიმართა. ღონისძიებას საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის მინისტრი მიხეილ გიორგაძე და საბალეტო დასის სამხატვრო ხელმძღვანელი ნინო ანანიაშვილი გაუძღვნენ.

იაპონელი ბალეტის კრიტიკოსების შეფასებით, საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის გამოსვლა ტოკიოში, მსოფლიოს წამყვანი საბალეტო კომპანიების სტანდარტის იყო და კვლავ გამოთქვეს იაპონიაში დასის გასტროლის გამართვის სურვილი. ეს გახლდათ საბალეტო დასის მეოთხე გასტროლი იაპონიაში, რომელიც კულტურის სამინისტროს მხარდაჭერით ჩატარდა.

PRESS CONFERENCE AT THE MINISTRY OF CULTURE

On 25 April 2017, at the Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia, a press conference was held regarding the State Ballet of Georgia's successful tour to Japan. Minister of Culture and Monument Protection of Georgia, Mikhail Giorgadze and Artistic Director of State Ballet of Georgia, Nina Ananiashvili led the discussion.

According to Japanese dance critics, the level of professionalism of the State Ballet of Georgia was equal to the that of the world's leading ballet companies. They invited the Company for the next tour. This was the fourth tour of the State Ballet of Georgia to Japan which was conducted with the support of the Ministry of Culture.

მასტერ-კლასები იაპონიაში

ნინო ანანიაშვილმა, იაპონიაში დასრულებული წარმატებული გასტროლის შემდეგ, ტოკიოსა და კიოტოს ბალეტის აკადემიის მოსწავლეებისათვის მასტერ-კლასები ჩაატარა.

MASTER CLASSES IN JAPAN

After the successful tour had finished in Japan on 20 March, Nina Ananiashvili conducted master classes for Ballet Academy students in Tokyo and Kyoto.

ხულიო ბოკას იუბილე ნიუ-იორკში

14 აპრილს, ლინკოლნ ცენტრში, David H. Koch Theater-ში, ბალეტის სამყაროს თავლსაჩინო წარმომადგენლები, მათ შორის, პრიმა-ბალერინა ნინო ანანიაშვილი, მე-20 საუკუნის მეორე ნახევრის გამოჩენილი მოცეკვავის ხულიო ბოკას 50 წლის იუბილეს აღსანიშნავად შეიკრიბნენ.

ხულიო ბოკამ, ყველაზე გამოჩენილმა არგენტინელმა ბალეტის მოცეკვავემ, მისი კარიერის დიდი ნაწილი შეერთებულ შტატებში, ამერიკული ბალეტის თეატრში გაატარა.

ნინო ანანიაშვილმა საიუბილეო გალა-კონცერტზე „ლეკური“ იცეკვა. საღამო არაჩვეულებრივი იყო, – წერდა პრესა, იგრძნობოდა სიყვარული არამარტო ხულიო ბოკასადმი, არამედ ცეკვის ხელოვნების მიმართ.

JULIO BOCCA'S ANNIVERSARY IN NEW YORK

On 14th April, at the David H. Koch Theater of the Lincoln Center for the Performing Arts, the ballet world's most prominent representatives, including Prima Ballerina Nina Ananiashvili, gathered to celebrate the 50th birthday of an outstanding dancer of the second half of the 20th century, Julio Bocca.

Julio Bocca, the most acclaimed Argentinean ballet dancer, has spent most of his career in the United States at the American Ballet Theater.

Nina Ananiashvili performed *Lekuri* (Georgian dance) at the Gala concert dedicated to the anniversary. The evening was truly wonderful, wrote the press, the spectators could also feel the participants' love towards Julio Bocca and towards the art of dance.

NINA FOR FUKUSHIMA-ს ფონდის აუქციონი

2017 წლის 17 მარტს ქ. ტოკიოში, პრესტიჟულ რესტორანში Joel Robuchon, NINA FOR FUKUSHIMA-ს ფონდის სახელით საქველმოქმედო აუქციონი ჩატარდა. ფონდის ფარგლებში ეს უკვე მეოთხე აუქციონია. შეგროვილი თანხა 2011 წლის მოვლენებისას ერთ-ერთ დაზარალებულ ქალაქ ნამიეს (Namie town) ხმარდება, სადაც ბაფხულობით, ყოველწლიურად, იმართება ფესტივალი. NINA FOR FUKUSHIMA-ს ფონდი აუქციონზე შემოსული თანხით მინერალურ წყალს, მაწონს, ღვინოს და სხვა პროდუქტებს ყიდულობს და უფასოდ ურიგებს ქალაქის მოსახლეობას. ასე მოხდა წელსაც.

NINA FOR FUKUSHIMA-ს ფონდის მხრიდან Namie-ს დახმარების პასუხად, ამ ქალაქმა 2015 წელს, თბილისის სტიქიური მოვლენების დროს დაზარალებულთა დასახმარებლად, საკუთარი ინიციატივით შეაგროვა თანხები და იაპონიაში საქართველოს საელჩოს გადასცა.

CHARITY AUCTION OF "NINA FOR FUKUSHIMA"

On 17 March 2017, at the prestigious restaurant of Joel Robuchon in Tokyo, the foundation NINA FOR FUKUSHIMA held its fourth charity auction. The funds raised support one of the towns, Namie which was severely damaged in 2011. The foundation NINA FOR FUKUSHIMA uses the funds to buy mineral water, dairy products, wine and other grocery products and distributes them to the citizens of the town. This tradition continues this year, as well.

As a response to the support received from the NINA FOR FUKUSHIMA foundation, money was collected and wired to the Japanese Embassy in Georgia in order to help the victims of the natural disaster which happened in Tbilisi in 2015.

ესტონეთი და ფინეთი Estonia and Finland

ნუცა ჩეკურაშვილი და დავით ანანელი. „ფასკუნჯი“. შაკ დევიანის ფოტო
NUTSA CHEKURASHVILI AND DAVID ANANELI. FIREBIRD. PHOTO BY JACK DEVANT

„შოპინიანა“. შაკ დევიანის ფოტო
CHOPINIANA. PHOTO BY JACK DEVANT

ფილიპ ფედულოვი და დავით ანანელი. „საგალობელი“. რინო ლაჰესოს ფოტო
PHILIP FEDULOV AND DAVID ANANELI. SAGALOBELI. PHOTO BY RÜNNO LAHESOO

ნინო საგადაშვილი. „საგალობელი“. რინო ლაჰესოს ფოტო
NINO SAMADASHVILI. SAGALOBELI. PHOTO BY RÜNNO LAHESOO

5 და 6 მაისს საქართველოს სახელმწიფო ბალეტი იიჰვის ბალეტის საერთაშორისო ფესტივალში მონაწილეობდა. საგასტროლო პროგრამის გახსნის წინ, იიჰვის საკონცერტო დარბაზში, მაყურებელს საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანმა ელჩმა თეა ახვლედიანმა მიმართა. ელჩმა ხაზი გაუსვა ორ ქვეყანას შორის არსებულ განსაკუთრებულ ურთიერთობებს. გასტროლი საქართველო-ესტონეთის დამოუკიდებლობის 25 წლისთავის აღნიშვნის ფარგლებში ჩატარდა. საქართველოს სახელმწიფო ბალეტმა ორი პროგრამა წარმოადგინა – მიხაილ ფოკინის საღამო (ერთმომედეებიანი ბალეტები – „შოპენიანა“, „ვარდის ზმანება“ და „ფასკუნჯი“) და ჯორჯ ბალანჩინის პროგრამა („სერენადა“ და „კონჩერტო ბაროკო“). გასტროლის დასასრულს წარმოდგენილი იქნა იური პოსოხოვის „საგალობელი“

ჰელსინკში, Alexander Theatre –ს შენობაში, საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის გასტროლი 8 და 9 მაისს გაიმართა. გასტროლი ფინეთსა და საქართველოს შორის დიპლომატიური ურთიერთობების დამყარების 25 წლისთავს და საქართველოს დამოუკიდებლობის დღის აღინიშნავს დაემთხვა, რომელიც 8 მაისს ფინეთის პარლამენტის ძველ შენობაში შედგა. მოწვეულ სტუმრებს სიტყვით მიმართეს ფინეთში საქართველოს ელჩმა მალხაზ კაკაბაძემ, საქართველოში ფინეთის ელჩმა არია მაკკონენმა, ფინეთის სახელმწიფო მდივანმა სამულ გირტანენმა და ფინეთის პარლამენტის ვიცე-სპიკერმა არტო სატონენმა. მიღებაზე საუბარი შეეხო 8-9 ივნისს ფინეთში, საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის გასტროლს. ქართულმა დასმა წარმოადგინა ჯორჯ ბალანჩინის „კონჩერტო ბაროკო“, იური პოსოხოვის „საგალობელი“ და ფრედერიკ ეშტონის „მარგარიტა და არმანი“, რომელშიც პრინა-ბალერინა და დასის სამხატვრო ხელმძღვანელი ნინო ანანიაშვილი მონაწილეობდა.

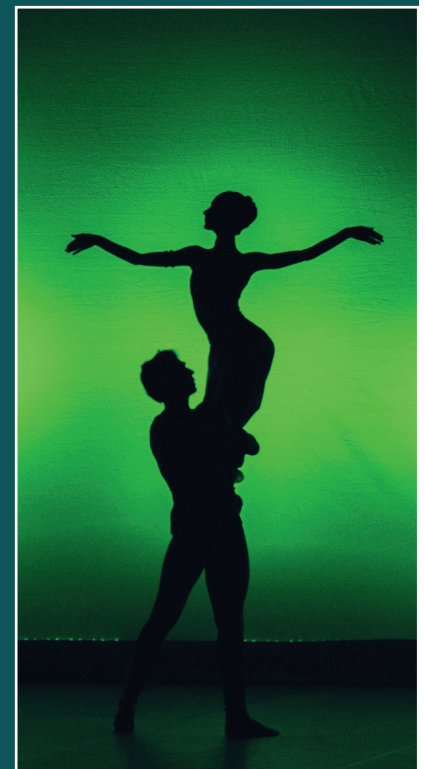

Jack Devant

ეკატერინე სურმავა, დავით ანანელი.
„საგალობელი“. რეჟისორი ლაშვინოს ჭიტი
KATERINE SURMAVA, DAVID ANANELI.
SAGALOBELI. PHOTO BY RÜNNÖ LAHESOO

The State Ballet of Georgia participated in the Jõhvi Ballet Festival in Estonia on 5 and 6 May 2017. Tea Akhvediani, Extraordinary and Plenipotentiary Ambassador of Georgia to Estonia, welcomed the guests at the opening of the performance. The Ambassador put emphasis on the special relations between the two countries, and highlighted the importance of representing Georgian culture within the framework of the celebratory year of the 25th anniversary of the independence of Georgia and Estonia. She also stressed the importance of the role of culture in the relation between the two countries. The State Ballet of Georgia presented two different programs: the Evening of Mikhail Fokine (One-act ballets – *Chopiniana*, *Le Spectre de la Rose* and *Firebird*) and the Evening of Balanchine (*Serenade* and *Concerto Barocco*), which the Ballet Company closed with the performance of Yuri Possokhov’s one-act ballet *Sagalobeli*.

The State Ballet of Georgia continued its tour in Finland, where they performed at the Alexander Theatre on 8 and 9 May 2017. On 8 May, in the old building of the Parliament, the 25th anniversary of diplomatic relations between Finland and Georgia and Independence Day of Georgia were celebrated. Ambassador of Georgia to Finland, Malkhaz Kakabadze – Ambassador of Finland to Georgia, Arja Makkonen; State Secretary of Finland, Samuli Virtanen and Deputy Speaker of the Parliament of Finland, Arto Satonen welcomed the guests and held a reception for the State Ballet of Georgia. The Ballet Company performed *Concerto Barocco* by George Balanchine, *Sagalobeli* by Yuri Possokhov, and *Marguerite and Armand* by Frederick Ashton, a ballet starring Prima Ballerina and the Artistic Director of the Ballet Company Nina Ananiashvili.

საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის გამოსვლა

ალექსანდრეს თეატრში, ჰელსინკში

08.05.2017

იან-პიტერ კაიკუ

HUFVUDSTADSBLADET
10.5.2017

საქართველოს სახელმწიფო ბალეტი. Concerto Barocco. ჯორჯ ბალანჩინის ქორეოგრაფია. „მარგარიტა და არმანი“. ფრედერიკ ეშტონის ქორეოგრაფია. „საგალობელი“. იური პოსოხოვის ქორეოგრაფია. ალექსანდრეს თეატრი, 08.05.2017

ყოფილ საბჭოთა რესპუბლიკებში და იმ მხარეში, რომელიც ადრე რუსეთის იმპერიას ეკუთვნოდა, ბალეტის კულტურა და ზოგადად ხელოვნება, ხანგრძლივი და მაღალი ხარისხითაა ცნობილი. საქართველოს სახელმწიფო ბალეტი, რომელიც ალექსანდრეს თეატრში გამოდის, გამორჩეულია მისი საერთაშორისო დასით, რეპერტუარით და გასტროლებით. დღეს საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის წარმატებები დაკავშირებულია ბალეტის

სამხატვრო ხელმძღვანელთან, პრიმა-ბალერინა ნინო ანანიაშვილის სახელთან, რომელიც დაახლოებით სამი ათწლეულის ბრწყინვალე კარიერის შემდეგ, 2004 წლიდან უძღვება ბალეტს და ისეთ დასად ჩამოაყალიბა, როგორც ჩვენ ვიხილეთ.

შესრულების მაღალი სტანდარტი პროგრამის დასაწყისშივე აშკარა გახდა – *Concerto Barocco*-ში, რომელიც იოჰან სებასტიან ბახის ორმაგ სავიოლინო კონცერტზე დადგმული და ჯორჯ ბალანჩინის ნეოკლასიკური ქორეოგრაფიის ნიმუშს წარმოადგენს. ბალანჩინმა, რომელსაც ქართული ფესვები ჰქონდა, ეს ბალეტი 1941 წელს დადგა და იგი იყო ერთ-ერთი იმ სამი დადგმიდან, რომელიც 1948 წელს, The New York City Ballet-მა სცენაზე პირველი გამოჩენისას შეასრულა. დღეს *Concerto Barocco*, ბალანჩინის ქორეოგრაფიის ტიპურ მაგალითად და პოპულარულ კლასიკად მიიჩნევა, სადაც მუსიკა და ქორეოგრაფია სტრუქტურულად და თემატურად იმდენად ერწყმის ერთმანეთს, რომ „მუსიკის დანახვა“ შეგვიძლია.

Concerto Barocco, რომელიც საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის რეპერტუარში 2014 წლიდანაა, სოლიდური ინტერპრეტაციით წარმოადგინეს როგორც სოლისტებმა, ისე მთელმა დასმა.

ფრედერიკ ეშტონმა „მარგარიტა და არმანი“ ლეგენდარული მარგო ფონტენისა და რუდოლფ ნურიევისთვის 1963 წელს, ფერენც ლისტის მუსიკაზე შექმნა. ზრდასრული, ვარსკვლავი ბალერინასა და ახალგაზრდა,

ეკატერინე სურმავა, დავით ანანელი.
„CONCERTO BAROCCO“. მადრიდალას ფოტო
EKATERINE SURMAVA, DAVID ANANELI
CONCERTO BAROCCO. PHOTO BY MATTI RAJALA

Review of State Ballet of Georgia performance

08.05.2017

AT ALEXANDER THEATRE, HELSINKI

State Ballet of Georgia: *Concerto Barocco*. Choreography: George Balanchine. *Marguerite and Armand*. Choreography: Frederick Ashton. *Sagalobeli*. Choreography: Yuri Possokhov.

In the former Soviet republics and in areas that used to belong to the Russian Empire, the ballet culture and art in general have a long history and high quality standards. Nevertheless, the level of Georgia's State Ballet, a guest company performing at the Alexander Theatre, is obvious, knowing its international repertoire, ensemble and tours. The Georgian ballet's success is attributed to their artistic leader, Prima Ballerina Nina Ananiashvili, who, after about three decades of a brilliant career in Russia and internationally, since 2004 has led the

ensemble and turned it into the acclaimed troupe it is now.

The high standard is apparent already in the initial *Concerto Barocco* on the double violin concert by J. S. Bach with George Balanchine's neoclassical choreography. Balanchine, the choreographer of Georgian ancestry, created the work in 1941, and it was one of three ballets of New York City Ballet's first appearance in 1948. Today, the work continues as a popular classic and a typical example of Balanchine's choreographic vision where music and choreography are structurally and thematically combined so that we can really "see" the music.

The Georgian Ballet has had *Concerto Barocco* in its repertoire since 2014 and the

By Jan-Peter Kaiku

HUFVUDSTADSBLADET
10.5.2017

„CONCERTO BAROCCO“. გაბი ტანილაშვილი
CONCERTO BAROCCO. PHOTO BY MATTI RAJALA

ნინო ანანიასვილი და ფრანკ ვან ტონგერენი.
 „მარგარიტა და არმანო“. მათი რეჟისაჲს ფოტო
 NINA ANANIASHVILI AND FRANK VAN TONGEREN.
 MARGUERITE AND ARMAND. PHOTO BY MATTI RAJALA

ცეცხლოვანი შეყვარებულის პერსონაჲები ლამაზად და დამაჯერებლად იყვნენ ინტერპრეტირებულნი ნინო ანანიასვილისა და ფრენკ ვან ტონგერენის მიერ. ძირითადი დრამა განწყობილებების ერთგვარი თანმიმდევრობის სახითაა შესრულებული, იგივე ცვალებადობას შეიცავს მუსიკაც, რომელიც მარგარიტასა და არმანის ვნებიან შეხვედრებს ახლავს. ეს ყველაფერი გასაოცრად ძლიერია სირთულის მიუხედავად, ან იქნებ სწორედ, ამის გამოც.

სადაც გენდერული როლები ისე ნათლად და წარმოდგენილი, რომ როგორც ჩანს, ასახავს ტრადიციასაც და აწმყოსაც.

ჩემი აზრით, პარალელის გავლება შეიძლება პროგრამის დასასრულსა და ბალანჩინის კლასიკურ ცეკვას შორის. ახლაც – „შენ ხედავ მუსიკას“ და ამასთან ერთად, ქორეოგრაფია – ეს არის სხვადასხვა შთაბეჭდილებების არაჩვეულებრივი ერთობლიობა.

საღამო დასრულდა ნამდვილ აღმაფრენასა და რიტმში, და არა მხოლოდ ცეცხლოვანი პერსონაჲების მიერ შესრულებული „საგალობლის“ გამო, რომლის ქორეოგრაფია უკრაინელ იური პოსოხოვს ეკუთვნის. ქართული ფოლკლორის გამომსახველი მელიოდიებით შედგენილ სუიტაში, რომელიც თან ახლავს დასის გასტროლს,

ის ფაქტი, რომ საქართველოს სახელმწიფო ბალეტს ნამდვილად შეუძლია საკუთარი მაყურებლის მოჯადოება, დადასტურდა ბისზე მათი რამდენჯერმე გამოძახებით, ხალხური და კლასიკური ცეკვებიდან ფრანგმეტები თავიდან რომ შეესრულებინათ. ეს მთლიანობაში კარგი წარმოდგენის კარგი დასასრული იყო.

soloists and corps de ballet all presented a strong performance.

Marguerite and Armand on Franz Liszt's Piano Sonata in h-Moll was created in 1963 for legendary Margot Fonteyn and Rudolf Nureyev by Frederick Ashton. The character role of a mature star ballerina and a young and fiery lover is now given a beautiful and convincing interpretation by Nina Ananiashvili and Frank van Tongeren. The central drama is performed as a suite of moods and uses the same motif in the music for *Marguerite and Armand*'s passionate meetings. It is all strikingly powerful.

The evening ends in a really uplifting performance and demonstrates the vibrant rhythm of *Sagalobeli*, choreographed by Ukrainian Yuri Possokhov. A suite of expressive Georgian folk music accompanied with the ensemble's changing movements, where gender roles are clearly shown in a way that seems to reflect both tradition and present.

To me, the conclusion appears to be kind of parallel to the initial Balanchine classics. Even now, "you see the music" and in addition, the choreography is a fascinating fusion of different impressions. Here, expressively folk dance and classical dance.

The fact that the State Ballet of Georgia can really enchant its audience was shown in an encore – a nice ending to a great performance.

ანდრის ლიეპა

მასპინძლობს ქართული ბალეტის
მემობართა საზოგადოების 10 წლის იუბილეს

Liepa

ქეთი რუთ დეივისი

Katie Ruth Davies
GEORGIA TODAY

HOSTS 10TH ANNIVERSARY CELEBRATION OF FRIENDS
OF THE GEORGIAN BALLET

სტრავინკის „ფასკუნჯით“ გაიხსნა შთამბეჭდავი საბალეტო დივერტისმენტი-საგან შემდგარი საღამო, რომელიც ადგილობრივი და უცხოელი ადამიანების იმ მცირე ჯგუფის საქმიანობას მიეძღვნა, რომლებმაც, უკანასკნელი ათი წლის მანძილზე, საკუთარი დრო და ფინანსები საქართველოში საბალეტო ხელოვნების პოპულარიზაციას მოახმარეს.

ბალეტ „ფასკუნჯის“ დეკორაცია საოცრად ფერადოვანი და ორგა-

ნული იყო, შევსებული სკულპტურებისაგან შემდგარი კედლით, რომელზეც ჯარისკაცთა პროფილები იყო გამოსახული და ოქროს ჭიშკრით ბოლოვდებოდა. კედელი სცენის წინა და უკანა მხარეს ერთმანეთისაგან გამოჰყოფდა. სპექტაკლში გამოყენებული კოსტიუმები, როგორც შევიტყვეთ, გალა-კონცერტის წინა ღამით მოსკოვიდან ჩამოიტანეს, რადგან მათი ქართული ორიგინალები, რომლებიც საბალეტო დასმა ესპანეთის გასტ-

Stravinsky's *Firebird* opened the spectacular variety performance in recognition of the work and dedication of the small group of expats and locals who have, for the past ten years, donated time and money to the promotion of ballet in Georgia.

The set was breath-takingly colorful and organic like the best Gaudi mosaic, complemented by a sturdy wall sculpted with the profiles of fallen soldiers and a golden gate separating foreground from rear. The costumes, we found out, had been brought from the Bolshoi the night before, as the originals, on tour in Spain, had got stuck on their way home in snowy Istanbul. *The Firebird*, played by Yulia Stepanova of the Bolshoi, appeared, soon followed by the amorous prince (Philip Fedulov). The movements were reminiscent of the dance performed so beautifully by the State Ballet's

ნინო ანანიაშვილი და ანდრის ლიეპა
NINA ANANIASHVILI AND ANDRIS LIEPA

როლის დროს გამოიყენა, შექმნილი უამინდობის გამო, საქართველოში ვერ ჩამოვიდა და სტამბოლში შეყოვნდა. ფასკუნჯის როლი დიდი თეატრის პრიმა-ბალერინამ იუღია სტეპანოვამ იცეკვა, ხოლო შეყვარებული პრინცისა – ფილიპ ფედულოვმა. მათი მოძრაობები გვაგონებდა ცეკვას, რომელიც ბალეტის სამხატვრო ხელმძღვანელმა და პრიმა-ბალერინა ნინო ანანიაშვილმა, წლების წინ შეასრულა, რომლის ფასკუნჯამც მოხიბლა პრინცი, მოსკოვის დიდი თეატრის 80-90-იანი წლების ბალეტის ვარსკვლავი – ანდრის ლიეპა, მრავალრიცხოვანი ჯილდოების ლაურეატი, ნინო ანანიაშვილის ხანგრძლივი პარტნიორი, ქორეოგრაფი და პროდიუსერი.

ანდრისმა, რომელმაც მოგვიანებით GEORGIA TODAY-თვის მიცემულ ინტერვიუში ხოტბა შეასხა პრიმა-ბალერინას ენერჯიასა და რეჟისურას, საკუთარი ვიზიტი საქართველოში მიუძღვნა „ქართული ბალეტის მეგობართა საზოგადოების“ ღვაწლს და ასევე, აღნიშნა საკუთარი 55 წლის იუბილე, რითაც კიდევ ერთხელ დაიმსახურა ოპერის თეატრის სავსე დარბაზის ოვაცია.

სალამო გაგრძელდა ისეთი საბალეტო ნომრებით, როგორებიცაა: ადაჯო ჩაიკოვსკის „მაკნატუნადან“ (ნინო სამადაშვილი და ფრენკ ვან ტონგერენი); სცენა ბალეტიდან „ვარდის ზმანება“, რომელშიც წამყ-

ვანი როლი თავად პრიმა-ბალერინა ანანიაშვილმა შეასრულა. მას პარტნიორობას იაკოპო ტისი უწევდა (ლა სკალა); გრაციოზული „უიბელი“ (ნუცა ჩეკურაშვილი და იონენ ტაკანო); „რაიმონდა“ (მოსკოვის დიდი თეატრის მშვენიების – ალიონა კოვალეოვასა და იაკოპო ტისის შესრულებით); და თვალწარმტაცი „ტაისი პადე დე“ ეკატერინე სურმავასა და დავით ანანელის მონაწილეობით.

თუმცა, შოუს უდიდესი სიურპრიზი იყო ბრუკლინ მაკი ვაშინგტონის ბალეტიდან (აშშ), რომელმაც დაამუშავა აუდიტორია (რასაც შემდეგ აღფრთოვანებული ოვაციები მოჰყვა) ქორეოგრაფიული ნომრით „გზამე“ (დაი იანის ქორეოგრაფია). შოუს მსვლელობას იგი მის ფინალურ ნაწილში დაუბრუნდა, სადაც თბილისელთა საყვარელ ბალერინასთან, ლალი კანდელაკთან ერთად, შეასრულა პადე დე ადამის ბალეტიდან „კორსარი“.

გალა-კონცერტის დასრულების შემდეგ, სტუმართა გარკვეული ნაწილი, მოცეკვავეებთან და, რა თქმა უნდა, ნინო ანანიაშვილთან და ანდრის ლიეპასთან ერთად, მიპატიჟებული იყო მიღებაზე, რომელიც მოეწყო „ქართული ბალეტის მეგობართა საზოგადოების“ მიერ, ოპერის თეატრის წითელ დარბაზში (შამპანიური და ღვინო – კომპანიები „ბაგრატიონი“ და „შატო მუხრანი“). საზეიმო მიღე-

artistic director some years ago. Prima Ballerina Nina Ananiashvili, whose Firebird so well teased the Prince that was Russian ballet star of the late 80s and early 90s, Andris Liepa, laureate of numerous competitions, long-term partner of Nina, choreographer and producer.

Andris, who in a short private interview with GEORGIA TODAY later extolled Nina’s energy and directing, had come especially to Georgia to stage the dedication to the Friends, as well as to celebrate his 55th birthday, which he did with a video and photo show of his best moments, earning appreciative applause from the packed hall of the Tbilisi Opera.

The dedication continued with extracts of Tchaikovsky’s *The Nutcracker* (Nino Samadashvili, Frank van Tongeren); *Le Spectre de la Rose* – featuring the prima ballerina in a reprised role, one of her favorites, with Jacopo Tissi of La Scala; the graceful *Giselle* (Nutsa Chekurashvili and Yonen Takano); *Raymonda* (featuring the Bolshoi beauty Alyona Kovalyova, with Jacopo Tissi); and a breath-taking *pas de deux* from *Thais*, performed by Ekaterine Surmava and David Ananeli.

But by far the biggest surprise of the show was

ნინო ანანიაშვილი და იაკოპო ტისი. „ვარდის ზმანება“ NINA ANANIASHVILI AND JACOPO TISSI. LE SPECTRE DE LA ROSE

ალიონა კოვალეოვა და იაკოპო ტისი. „რაიმონდა“ ALYONA KOVALYOVA AND JACOPO TISSI. RAYMONDA

ნინო სამადაშვილი და ფრენკ ვან ტონგერენი. „მაკნატუნა“ NINO SAMADASHVILI AND FRANK VAN TONGEREN. THE NUTCRACKER

ბა ქართულ ბალეტთან თანამშრომლობის 10 წლისთავს მიეძღვნა.

ფრანჩესკა კელიმ, აშშ-ს ელჩის მეუღლემ და საზოგადოების საბჭოს წევრმა, სალამოს მსვლელობისას დამსწრეთ მათი იქ შეკრების მიზეზი შეახსენა:

„ქართული ბალეტის მეგობართა საზოგადოება“ დაარსდა 2006–2007 წელს მარიელა ტეფტის, აშშ-ის მაშინდელი ელჩის მეუღლის მიერ. საზოგადოების მისიად კვლავ რჩება ვახტანგ ჭაბუკიანის საბალეტო ქორეოგრაფიული სასწავლებლისა და საქართველოს სახელმწიფო ბალეტისადმი დახმარება. არა ერთი მოსწავლე იღებს სტიპენდიას ჩვენგან. საზოგადოების წევრთა შემადგენლობა წლების განმავლობაში იცვლება, თუმცა, ჩვენ ყველას გვაერთიანებს საერთო მიზანი, რაც საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის სტანდარტის შენარჩუნებაში მხარდაჭერას გულისხმობს. ჩვენი საზოგადოების წევრთა რაოდენობა ასეთი მრავალრიცხოვანი არასდროს ყოფილა და ჩვენ კვლავ მოგუწოდებთ მსურველთ შემოგვიერთდნენ. მოხარულები ვართ, რომ ვართ იმ დადებითი ცვლილებების მომსწრენი, რაც უკანასკნელი ათი წლის მანძილზე, ხდება ქვეყანასა და ბალეტში“.

„ჩვენი მეგობრები მას შემდეგაც კი, როცა ისინი ტოვებენ საქართველოს, მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხიდან თავიანთ სიყვარულსა და მხარდაჭერას უგზავნიან ჩვენს ბავშვებს.

ისინი ჩვენს ახალგაზრდა მოცეკვავეებს აძლევენ შესაძლებლობას იმისა, რომ გახდნენ ვარსკვლავები, მონაწილეობა მიიღონ და გაიმარჯვონ საერთაშორისო კონკურსებში. მაღლობა ჩვენს მეგობრებს“ – უთხრა ნინომ სტუმრებს.

GEORGIA TODAY-ს ქართულ საბალეტო დასსა და თავად თეატრზე საკუთარი შთაბეჭდილებები გაუზიარა ანდრის ლიეპამ:

„თეატრი განსაცვიფრებელია, სტუმრებს მარტო თეატრის შენობაც კი იზიდავთ. მას რაღაც განსაკუთრებული აქვს და მისი სცენა ბევრი შესანიშნავი მოცეკვავის შესრულების მომსწრეა. ფაქტობრივად, ნინოსა და ჩემი პირველი წარმოდგენაც აქ შედგა, როცა ორივე 18 წლისანი ვიყავით. ჩემი პირველი „გედების ტბის“ პრემიერა აქ იყო და ჩვენ სხვადასხვა გალა ლონისძიებაც აქ გვქონდა. მშვენიერი თეატრის ახალი სულისკვეთება, რომელიც მომავალ თაობაში ჩანს. ისინი ნინოს ხელმძღვანელობის ქვეშ აღიზარდნენ. მამაჩემი – მარის ლიეპა, ნინოსა და მე გვასწავლიდა პა დე დეს სამი წლის განმავლობაში და ახლა ნინო ამ ცოდნას ახალ თაობას გადასცემს. იგი იქცა საერთაშორისო სუპერვარსკვლავად, ცნობადი გახდა დასავლეთშიც, რაც ამ რეგიონის წარმომადგენლისთვის მანამდე უცხო რამ იყო. მისი სიცოცხლისუნარიანობა და გამძლეობა დაუჯერებელია: დღეს მან იცეკვა „ვარდის ზმანება“ ჩემს 21 წლის მოსწავლესთან,

Brooklyn Mack from the Washington Ballet, USA, who knocked the audience into stunned silence (followed by thunderous applause) with a solo dance choreographed by Dai Jian titled *On the Way*, set against a digital background of clouds floating in the sky. He returned at the end with long-term Tbilisi favorite Lali Kandelaki in an energetic extended pas de deux from Adam’s *Le Corsaire*.

After the show, a selection of guests was invited to join the Friends of the Georgian Ballet (FGB), the dancers and, of course, Nina and Andris, in the Red Hall of the Opera House for a champagne and wine reception (Bagrationi and Chateau Mukhrani, respectively) to celebrate the 10th anniversary of collaboration.

Francesca Kelly, wife to the US Ambassador and Friends Board member, kicked off the party by reminding those present why they were there:

“The FGB was established for the 2006–2007 ballet season by Mariella Tefft, the wife of the then-US Ambassador to Georgia,” she said. “The Friends’ mission was and still is to support the Chabukiani Ballet School and to support the State Ballet of Georgia. Many students at the school receive schol-

arships from us. Members of the FGB have gone and come over the years but we have all been united by the strong determination to support and maintain the standards of the State Ballet. We have more members than ever before, but are open to more and we are privileged to have been able to watch the positive changes in the country and in ballet in Georgia over the past ten years.”

“Our Friends around the world send their love and support to our kids, even after they leave Georgia, giving our young dancers the chance to grow into stars and enter and win international competitions. Thank you to the Friends!” Nina told the guests.

GEORGIA TODAY spoke to Andris Liepa about his impressions of the Georgian troupe and the theater itself.

“The theater is amazing, attracting visitors for its looks alone. It has something special, and has seen many great dancers perform. In fact, Nina’s and my first performance took place here when we were both 18. My first Swan Lake premiered here and we had various gala events. It is wonderful to see the new spirit of the theater in the next generation, brought up under Nina’s tutorship. My father (Maris Liepa)

იაკობო ტისისთან ერთად
ზუსტად ისე, როგორც მან
ეს შეასრულა, მაშინ როცა
ნინო და მე 22 წლისები
ვიყავით“.

ამის შემდეგ, წვეულების
სტუმრებმა, მონაწილე-
ობა მიიღეს ხელოვნების
ნიმუშებისა და სხვა
ნივთების აუქციონში,
რომლებიც ქართული
ბალეტის მეგობრებმა
შემოწირეს. მათ შორის
იყო ნინოს ხელმოწერი-
ლი პუანტები. შეგროვილი
თანხა ქართული ბალეტის
მეგობართა საზოგადო-
ების მიზნების განხორცი-
ლებას მოხმარდება.

„ქართული ბალეტის
მეგობართა“ შესახებ:
მეგობრებს აქვთ გან-
საკუთრებული ურ-
თიერთობა ქართულ
ბალეტთან – ისინი
რეგულარულად იღებენ
ინფორმაციას საბალეტო
დასის სიახლეებთან და-
კავშირებით, მომავალი
წარმოდგენებისა და სხვა
ლონისძიებების შესახებ.
ღებულობენ მოსაწვე-
ვებს განსაკუთრებული
დღესასწაულებისთვის
(მაგალითად: საბალეტო
სეზონის გახსნის წვე-
ულება, სტიპენდიების
გადაცემის ცერემონია,
ოპერის თეატრის ტური,
წიგნის პრეზენტაციები),
სადაც მათ შეუძლიათ
პირადად იურთიერთონ
ნინოსთან და საბალეტო
დასის სოლისტებთან და
გაიგონ მეტი ქართული
ბალეტის ყოველდღი-
ურობის შესახებ. უფრო
მეტი ინფორმაციის მიღე-
ბის ან „ქართული ბალე-
ტის მეგობართა საზოგა-
დობაში“ გაწევრიანების
შემთხვევაში შეგიძლიათ
დაუკავშირდეთ: friends.
georgianballet@gmail.com

was teaching Nina and
me pas de deux for three
years, and now she is
passing our school on to
a new generation. Nina
became an international
superstar, got exposure
in the West never seen
in this region before. And
her stamina is incredible:
tonight she danced Le
Spectre with my 21-year-
old student Jacopo as she
did when she and I were
22.”

The party guests then
took part in an auction
of artworks and items
donated by the Friends,
including a pair of Nina’s
ballet slippers, signed.
The money raised went
to support the above
aims of the FGB organi-
zation.

About the Friends of the
Georgian Ballet: The
Friends have a special re-
lationship with the Geor-
gian Ballet – they receive
information on the Ballet
Company’s news, upcom-
ing performances and
other events on a regular
basis, invitations to spe-
cial celebrations (e.g. the
season opening reception
and scholarship awarding
ceremony, Opera House
tour, book presentations)
where they can meet and
interact with Nina and the
Ballet Company’s soloists
in person and get to know
more about the life of the
Georgian Ballet. For more
information or to join,
contact: friends.geor-
gianballet@gmail.com.

ბრუკლინ მაკი, „მზაზე“
BROOKLYN MACK.
ON THE WAY

ლალი კანდელაკი
და ბრუკლინ მაკი.
„კორსარი“
LALI KANDELAKI AND
BROOKLYN MACK.
LE CORSAIRE

დირიჟორი ალექსანდრა იოფე
CONDUCTOR ALEVTINA IOFFE

მარია ალექსანდროვა „დონ კიხოტში“

2016 წლის 29 დეკემბერს, პრემიერიდან 12 წლის შემდეგ, ლ. მინკუსის „დონ კიხოტის“ აღდგენილი სპექტაკლი, თბილისის ოპერის თეატრის სცენაზე მოსკოვის დიდი თეატრის პრიმა-ბალერინას მარია ალექსანდროვას და საქართველოს სახელმწიფო ბალეტის წამყვანი სოლისტის ფრენკ ვან ტონგერენის მონაწილეობით გაიმართა.

MARIA ALEXANDROVA PERFORMING IN DON QUIXOTE

12 years after the premiere of *Don Quixote* by L. Minkus, a renewed performance was presented on the stage of the Tbilisi Opera Theatre with the participation of Prima Ballerina of the Moscow Bolshoi Theatre, Maria Alexandrova and Principal Soloist of the State Ballet of Georgia, Frank Van Tongeren.

პატრიკ დელკროა რეპეტიციებში
PATRICK DELCROIX AT THE REHEARSAL

კილიანის ბალეტების აღდგენა

4 და 5 თებერვალს, თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრში, მედჰი ვალერსკის თანამედროვე ბალეტის პრემიერასთან ერთად, მაყურებელმა თანამედროვეობის გამოჩენილი ქორეოგრაფის ირუი კილიანის აღდგენილი პროგრამაც ნახა. რეპეტიციებს საქართველოს სახელმწიფო ბალეტთან პატრიკ დელკროა – ბალეტმაისტერი და ირუი კილიანის თანამემწე ატარებდა. დელკროა თბილისში არაერთხელ მუშაობდა. სწორედ მან დადგა ჩვენს დასთან ირუი კილიანის ბალეტები – „ექვსი ცეკვა“ (2008 წ.), „Petite Mort“ (2013) და „სარაბანდა“ (2016).

REVIVAL OF KYLIÁN'S BALLETS

On 4 and 5 of February 2017, along with the Tbilisi premiere of a modern ballet by Medhi Walerski, the audience also enjoyed a program including works by prominent contemporary choreographer, Jirí Kylián. Patrick Delcroix, choreographer and Jirí Kylián's assistant lead rehearsals for the State Ballet of Georgia. Delcroix has worked with the State Ballet of Georgia several times, and staged Jirí Kylián's ballets, *Sechs Tänze* (in 2008), *Petite Mort* (in 2013), and *Sarabande* (in 2016).

**„მაკნატუნა“
თბილისი მოლში**

სახალწლო დღეებში „თბილისი მოლში“, 6 იანვარს, თბილისის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრის საბალეტო დასმა, სავაჭრო ცენტრის ჰოლში დიდი სახალწლო წარმოდგენა გაიმართა და „მაკნატუნა“ წარმოადგინა.

**THE NUTCRACKER
IN TBILISI MALL**

On 6 January 2017, the fairy tale of *The Nutcracker* came to life during the New Year holidays at the Tbilisi Mall, where the Ballet Company of the Tbilisi State Opera and Ballet Theatre performed *The Nutcracker* ballet.

ნინო სამადაშვილი და იონენ ტაკანო „მოზარტიანა“
NINO SAMADASHVILI AND YONEN TAKANO. MOZARTIANA

ბარტ კუკი და მარია კალეგარი
BART COOK AND MARIA CALEGARI

ბალანჩინის საღამო

18 და 19 თებერვალს ჯორჯ ბალანჩინის საღამო გაიმართა. ხანგრძლივი პაუზის შემდეგ, პროგრამაში წარმოდგენილი იქნა „მოცარტიანა“, რომელშიც სოლო პარტიები პირველად იცეკვეს ნინო სამადაშვილმა და იონენ ტაკანომ. საღამომზე ბალანჩინის კიდევ ორი ბალეტი – „კონჩერტო ბაროკო“ და „სერენადა“ იქნა წარმოდგენილი. საბალეტო დასთან, ბალანჩინის ქორეოგრაფიის აღდგენაზე, ჯორჯ ბალანჩინის ფონდის ბალეტმაისტერები მარია კალეგარი და ბარტ კუკი მუშაობდნენ.

EVENING OF BALANCHINE

The State Ballet of Georgia presented an Evening of George Balanchine’s choreography on 18 and 19 February. After a long pause, the ballet *Mozartiana* was again included in the program. Nino Samadashvili and Yonen Takano performed the leading roles for the first time. In addition to *Mozartiana*, the audience enjoyed two more Balanchine ballets, *Concerto Barocco* and *Serenade*. Ballet masters of the George Balanchine Trust, Maria Calegari and Bart Cook had been working with the ballet company on the revival of the ballets.

ხსოვნა

თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრი, საბალეტო დასი და მისი ადმინისტრაცია გამოხატავენ დიდ გულსტკივილს საქართველოს დამსახურებული არტისტის, წლების განმავლობაში თეატრის საბალეტო დასის სოლისტის **ლარისა ნადარეიშვილის** გარდაცვალების გამო.

თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრი და საბალეტო დასი, ბალეტის ადმინისტრაცია მწუხარებას გამოთქვამს ჩვენი გულითადი მეგობრის, 2006-2009 წლებში თბილისის ოპერის თეატრის ბალეტის ადმინისტრაციის დირექტორის **კახა საკანდელიძის** გარდაცვალების გამო.

IN MEMORIAM

The Tbilisi Opera and Ballet Theatre’s Ballet Company and administration express their condolences for the passing of Honoured Artist of Georgia and Leading Soloist of State Opera and Ballet Theatre, **Larisa Nadareishvili**.

The Tbilisi Opera and Ballet Theatre’s Ballet Company and administration express their condolences for the passing of our beloved friend, Administrative Director of the Tbilisi Opera and Ballet Theatre’s Ballet Company from 2006 to 2009, **Kakha Sakandelidze**.

„ჟიზელის“ სამ ვერსიაზე ფიქრში

THOUGHTS ABOUT THREE VERSIONS OF

Giselle

ხათუნა მზარელუა
By Khatuna Mzarelua

პარლოლა გრიში. ჟიზელი

ფირუზისფერი, ქარვისფერი, ლილისფერი, ღვინისფერი, თიხისფერი, ზურმუხტისფერი, მეწამული; ხავერდი, ორგანზა, მუსლინი, ტიული, აბრეშუმი, ბატისტი, თავთა – აი, ფერები და ქსოვილები, რომლებიც ამშვენებენ ცეკვას გამოჩენილი მოცეკვავისა და ქორეოგრაფის, ვლადიმირ ვასილიევის მიერ, 1997 წელს, მოსკოვის დიდ თეატრში დადგმულ „ჟიზელში“, რომელშიც ჟიზელისა და ალბერის პარტიებს ბალეტის ვარსკვლავები ნინო ანანიაშვილი და სერგეი ფილინი ასრულებენ. ამ ფერებითა და ქსოვილებით შექმნილი სამოსის ავტორი კი დიდი კუტურიე, ფრანგი იუბერ დე ჟივანშია.

„რუსული ბალეტების“ დამაარსებელი სერგეი დიაგილევი ერთ-ერთი პირველთაგანი იყო, ვინც თავის დასთან სათანამშრომლოდ აღიარებული კუტურიე მიიწვია. 1924 წელს მან კოკო შანელს მიანდო ბრონისლავა ნიჟინსკას ბალეტ „ლურჯი მატარებლისთვის“ კოსტიუმების შექმნა. ცეკვის ისტორიაში ჩაიწერა

Turquoise, amber colour, indigo, dark red, beige, emerald, purple; velvet, organza, muslin, tulle, silk, cambric, taffeta – these are colours and fabrics that enhance the dance in *Giselle*, staged by the outstanding dancer and choreographer, Vladimir Vasiliev, at the Moscow Bolshoi Theatre in 1997, where roles of Giselle and Albrecht were performed by Nina Ananiashvili and Sergei Filin. Designer of the costumes which were made using these colours and fabrics was the great French couturier, Hubert de Givenchy.

Founder of the “Russian Ballets” (Ballets Russes), Sergei Diaghilev was one of the first persons who invited a reputable couturier to work with his company. In 1924, he entrusted Coco Chanel to make costumes for the ballet *Blue Train* by Bronislava Nijinska. Another significant collaboration in the history of dance was that of French choreographer Régine Chopinot and

ფრანგების, ქორეოგრაფ რეჟინ შოპინოსა და მოდის დიზაინერ ჟან-პოლ გოტიეს თანამშრომლობა. ჩვენი დროის გამორჩეული ქორეოგრაფის, ანჟელენ პრედლუკაჟის უახლესი ბალეტის, „ფრესკის“ სამოსის ავტორი თანამედროვე მოდის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი წარმომადგენელი აზედინ ალაიაა. ასეთი ბალეტები განსაკუთრებულ ინტერესს იწვევენ. ცეკვის კრიტიკოსები და მყურებლები სამოსის

ვლადიმერ ვასილიევის მჭევრმეტყველი (პირველ მოქმედებაში) და რაფინირებული (მეორე მოქმედებაში) ქორეოგრაფია დაუვიწყარ შთაბეჭდილებას ახდენს. კოსტიუმები თავისი დიდი სილამაზით, ფერებით და ამ ფერების შეხამებით ამ დადგმის განსაკუთრებული მონაწილეები არიან. ლაღად ცეკვავს ჟიბელი და ქარვისფერი ქვედაბლოც, რომელიც, ერთი მხრივ, მოცეკვავის ისედაც საოცრად ჰაერო-

მატს ეკის ქორეოგრაფია, ფოტო: ჟან-პიერ მორენი, ლიონის ოპერის თეატრის საბალეტი დასი. CHOREOGRAPHY MATS EK, PHOTO BY JEAN-PIERRE MAURIN, BALLET DE L'OPERA DE LYON

მატს ეკის ქორეოგრაფია, ფოტოგრაფი ჟან-პიერ მორენი, ლიონის ოპერის თეატრის საბალეტი დასი. CHOREOGRAPHY MATS EK, PHOTO BY JEAN-PIERRE MAURIN, BALLET DE L'OPERA DE LYON

dance, they need to be modest, and not grab the attention to be equal to the dance. It needs to join with the dance to have the same charisma; or the clumsiness or scarcity of the clothes should intensify every movement and the impression we gain from it.

Vladimir Vasiliev's eloquent (in the first act) and refined (in the second act) choreography makes an unforgettable impression. Costumes of great beauty, colours and combination of colours are the special components of this staging. Giselle dances freely, so as the amber-coloured dress, which at one hand, gives more airiness to her airy movements and on the other hand, prolongs each movement. First of all, Giselle touches down, and then the dress made of neat fabric follows. Clothes give the final image to her mincing on her tiptoes, arabesques and pirouettes. Each movement of the beloved

შემქმნელებისგან ელიან რაღაც განსაცვიფრებელს, თვალწარმტაცს, დაუვიწყარს, დამაფიქრებელს, უცნაურს, მძიმესაც კი.

ვან მოძრაობებს კიდევ უფრო მეტ ჰაეროვნებას ანიჭებს და, მეორე მხრივ, თითოეულ მოძრაობას ახანგრძლივებს: მიწაზე ჯერ ჟიბელი ეშვება, შემდეგ კი ფაქიზი ქსოვილისგან შეკერილი კაბა. მის ფეხის წვერებზე გოგმანს, არაბესკებს, პირუეტებს საბოლოო სახეს სამოსი აძლევს. შეყვარებული და ბედნიერი ჟიბელის ყოველი მოძრაობა მზის შუქზე მოლივლივე ტალღასავითაა, რომელსაც აურჩარებლად აგარაყებს სამოსის ტალღა. ალბერის ტანზე მჭიდროდ მომდგარი დიდგვაროვნის ხავერდის ზედა და ფართოსახელოებიანი

fashion designer Jean-Paul Gaultier's. Azzedine Alaia, one of the important representatives of modern fashion is the designer of the costumes for Fresco, the latest ballet by outstanding contemporary choreographer Angelin Preljocaj. These kinds of ballets attract a special interest. Dance critics and spectators expect something astonishing, eye-catching, unforgettable, something thought-provoking, strange, even something heavy.

Most importantly, clothes should not disturb the

მთავარია, სამოსმა ცეკვას ხელი არ შეუშალოს, იგი იყოს თავმდაბალი, არ მიიზიდოს ყურადღება, რათა მხოლოდ ცეკვის ტრიუმფი ვიხილოთ; იყოს ცეკვის თანასწორი და ისე ძალდაუტანებლად შეუერთდეს მას, რომ ცეკვას და სამოსს ერთნაირი ხიბლი ჰქონდეთ; ან სამოსმა, საკუთარი სიტლანქით თუ სიმწირით, გაამძაფროს ყოველი მოძრაობა და მისგან მიღებული შთაბეჭდილება.

გარი სტიუარტის ქორეოგრაფია, ფოტო კრის ჰერცფელდი, ავსტრალიური ცეკვის თეატრი
 CHOREOGRAPHY GARRY STEWART,
 PHOTO BY CHRIS HERZFELD,
 AUSTRALIAN DANCE THEATER

პერანგი შეხამებულია მის საგულდაგულოდ ჩამოქნილ მანერებთან. ეს სამოსი მონაწილეობს იმ რომანტიკულ მღელვარებაში, ოსტატობასა და გამომსახველობაში, რასაც მისი ამალელებული ცეკვა გვანიჭებს. ვასილიევის „ჟიზელის“ მეორე მოქმედებაში კი არარეალურის, ზებუნებრივის, იდუმლების, სიცივის, სრულყოფილების განცდებს სწორედ ვილისების, ქორწინებამდე გარდაცვლილი ქალიშვილების, ქათქათა თეთრი სამოსი აძლიერებს. ერთნაირი კაბები თითქოს აქანდაკებენ მოძრაობებს და მათ მსუბუქ, სიმეტრიულ, ჰარმონიულ ხასიათს ხაზს უსვამენ. ჟიზელის ბუნების ლირიკას, სიფაქიზეს, მორჩილებას, დიდსულოვნებას, თავისი ნატიფი და გულშიჩამწვდომი ცეკვით რომ გამოხატა ნინო ანანიაშვილმა, ჟიზელის თოვლისფერი კაბაც ემსახურება.

ჩვენი დროის კიდევ ერთი გამორჩეული ქორეოგრაფი, შვედი მათს ეკი „ჟიზელის“ ახალი ვერსიის ავტორია, რომელიც მან, 1982 წელს, ანა ლაგუნასა და კულბერგის საბალეტო კომპანიისთვის დადგა.

ქორეოგრაფმა ბალეტი თანამედროვე ეპოქაში გადმოიტანა. ცნობილი მოცეკვავე ანა ლაგუნა ვარდისფერი, მსუბუქი ქვედაბლოთი, შინდისფერი ჟაკეტით და ინფანტილური შავი ბერეტით (კოსტიუმები ეკუთვნის მარი-ლუიზ დე გერ ბერგენსტრალს) – ბალეტის პირველ მოქმედებაში და ზურგს უკან შეკრული სასტიკი თეთრი პერანგით – მეორე მოქმედებაში, ეკმა ფსიქიკურიულ საავადმყოფოში რომ გადაიტანა, ახალი ჟიზელის სიმბოლოდ იქცა. მან შექმნა მხიარული და მგრძობიარე, პრინცი ალბერის სიყვარულისგან გაბრუნებული ახალგაზრდა ქალის სახე (განრისხებაც რომ შეუძლია), რომელიც შეყვარებულის ნამდვილი ვინაობის გაგებისას ერთ დღეში გაიზრდება და მიაბიტი ჟიზელიდან (მას ცეკვისა და მუსიკის კრიტიკოსმა რენე სირვენმა „სოფლის იდიოტიც“ კი უწოდა) უსიცოცხლო ჟიზელად იქცევა. ეკი არ უარყოფს კლასიკურ საბალეტო ტექნიკას, მის მოძრაობებს იყენებს კიდევ, მაგრამ ცეკვა არ სრულდება ფეხის წვერებზე, რაც, თანამედროვე სამოს-

and happy Giselle is like the wave rippling in the sunlight, which is leisurely gilded by the waving of her clothes. The velvet outer of the noble man’s redingote and wide-sleeved shirt that are tight on Albrecht’s body are matching to his carefully shaped manners. These clothes participate in that romantic excitement, mastership and expressiveness that his exalted dance grants us with. In the second act

of Vasiliev’s Giselle, the feelings of something imaginary, supernatural, mysterious – coldness and perfection are intensified by the dazzling, white clothes of the Wilis who died prior to their wedding. As if the same type of dresses are carving the movements and emphasize their light, symmetric, harmonic character. Giselle’s snow white dress also serves to lyricalness, tidiness, obedience, the magnanimity of Giselle’s personality, which Nina Ananiashvili expressed with her subtle and thrilling dance.

One of the prominent choreographers of our time, Swedish Mats Ek, is the author of the new version of Giselle which he staged in 1982, for Ana Laguna and the Cullberg Ballet Company. The choreographer brought the

აკრამ ხანის ქორეოგრაფია, ფოტო ლორან ლიოტარდო, ინგლისის ნაციონალური ბალეტი
 CHOREOGRAPHY AKRAM KHAN
 PHOTO BY LAURENT LIOTARDO,
 ENGLISH NATIONAL BALLET

თან ერთად, სრულიად გარდაქმნის ამ ტექნიკას. მაგალითად, საკმარისია ჟიბელზე შეყვარებულმა ილარიონმა ალბერის სმოკინგი მოირგოს, რომ დავინახოთ განსხვავება მის ცოტა არ იყოს პათეტიკურ მოძრაობებსა და თავისუფალ ჟესტებს შორის, ჩვეულებრივ შავ პერანგსა და შარვალში ჩაცმული რომ ხმარობს. მოცეკვავეთა მუქი ფერის თანამედროვე სამოსი წარმოაჩენს ცეკვას, რომელიც მსუბუქია, მაგრამ არა – ჰაეროვანი, საინტერესო, მაგრამ არა – ლამაზი, ძლიერი, მაგრამ არა – ვირტუოზული. ფსიქიატრიულ საავადმყოფოსა და გრძელ თეთრ პერანგებში გამოკეტილი, ხან მექანიკური და თვინიერი, ხან კი აგრესიული ვილისების სექსუალური ფანტაზიებით გაჟღერებული წყვეტილი, ნერვული მოძრაობები ასევე შორს დგას კლასიკური ბალეტის რომანტიკული სილფიდების თუ პრინცესების ნაზი ცეკვისგან.

XXI საუკუნეში, „ჟიბელის“ ერთ-ერთ ყველაზე რადიკალურ და შთანბლებულ დადგმად ითვლება აღიარებული ავსტრალიელი ქორეოგრაფის, გარი სტიუარტის მიერ ავსტრალიური ცეკვის თეატრისთვის (ერთნაირად შესანიშნავად რომ ფლობს კლასიკურ და თანამედროვე ტექნიკას) 2008 წელს დადგმული ბალეტი ახალი სახელწოდებით – „G“. სტიუარტისეულ ვერსიაში არიან ჟიბელები, ალბერები, ილარიონები და სხვები. ადოლფ ადამის მუსიკა თითქმის მთლიანად შეცვლილია ლუკ სმაილის თანამედროვე მუსიკით. სცენის ერთადერთი დეკორაციაა ვიდუოკრანი, რომელიც სუფლიორისა თუ ფსიქოანალიზის კაბინეტის ჯადოსნური დივანის როლს ასრულებს, დომინანტი ჟიბელებისა და ვილისების ფიქრებს (I exist | sexist | sex | see me | see men) რომ კითხულობს. მოცეკვავეები სცენის მარცხენა მხრიდან ხან ძალიან ნელი, ხან კი ძალიან სწრაფი ნაბიჯებით გამოდიან (გამორბიან) და მარჯვენა მხრიდან გადიან (გარბიან). ეს ალტყინებული და, ხანაც, ძალა გამოცლილი ერთგვარი ალღუმი ერთი საათი გრძელდება. სამოსი მწვანე ფერისაა. ჟიბელები თუ ვილისები, ნახევრად შიშვლები და ნახევრად შეშლილები, ხან ფეხის წვერებზე დგანან და პა დე დებს გადაჭარბებული მონდომებით და ზედმეტად ხაზგასმული ცერემონიულობით ასრულებენ (ირონიაში რომ გადადის), ხან კი ეცემიან, მიწაზე ეხეთქებიან და გორაობენ, აფორიაქებულები თუ დატანჯულები. მათი უხეში ტიულის გამჭვირვალე ქვედაბოლოები და მწვანე

ballet into a new epoch. Famous ballet dancer Ana Laguna is wearing a light pink skirt, light red jacket and infantile black beret (costumes belong to Marie-Louise de Geer Bergenstrahle). In the first act of the ballet her white shirt is tied back – in the second act, which Ek moved to the psychiatric, it returns, and has now become the symbol of *Giselle*. She created a joyful and sensible character (that is also capable of being frustrated) of the woman who is stupefied with the love of Prince Albrecht, and once she finds out the real personality of her lover, in a day grows and transforms from the naïve Giselle (she was named “idiot of the village” by the dance and music critic René Sirven) to the lifeless one. Ek does not reject the classical ballet technique, he even uses the movements, however, the dance is not performed on tiptoes, and with the modern clothes on, she transforms the technique entirely. For instance, it is

enough for Hilarion who is in love with Giselle to put Albrecht’s dinner jacket on to see the difference between the pathetic movements and free gestures he uses when he has his casual black shirt and trousers on. The dancers’ dark clothes present the dance that is light but not airy, interesting but not beautiful, strong but not virtuoso. Locked into the psychiatry in long white shirts, the sometimes mechanic, sometimes aggressive Wilis’ intermittent and jittery movements filled with sexual fantasies are also far from the delicate dance of the classical ballets’ romantic Sylphides or Princesses. In the 21st century, one of the most radical and impressive productions is considered Australian Garry Stewart’s staging for Australian Dance Theatre (Stewart has equally mastered classical and contemporary technique) in 2008, with the title of *G*. In his version there are Giselles, Albrechts,

მარიანა რიჟკინა,
ვლადიმირ ვასილიევის ქორეოგრაფია,
ფოტო დამირ იუსუპოვი,
მოსკოვის დიდი თეატრი
MARIANA RIJKINA,
CHOREOGRAPHY VLADIMIR VASILIEV,
PHOTO BY DAMIR YUSUPOV,
THE BOLSHOI BALLET

მკერდასაბნევეები (კოსტიუმების დიზაინი ეკუთვნის დანიელ ჟაბერს) მოძრაობების შესრულებას მეტ სიმკვეთრეს ანიჭებენ. მეტყველებენ იმაზეც, რომ რაც უფრო მცირდება ჩვენს გარემომცველ სამყაროში სიფაქიბე, რაც უფრო მეტად გშორდებათ მშვანე ბუნებას, მით უფრო უხეშდება, ბასრი და გამომწვევი ხდება ცეკვაც და სამოსიც. გარი სტიუარტის ჟიბელები და ვილისები უხმოლ ყვირიან სამყაროში, სადაც „ქრება მყუდროება, ლირიკა, ნაღველი“.

„ჟიბელის“ უახლესი ვერსია ცნობილ ბანგლადეშელ-ბრიტანელ მოცეკვავესა და ქორეოგრაფს, აკრამ ხანს ეკუთვნის, რომელიც მან ინგლისის ნაციონალური ბალეტისთვის დადგა. ცეკვის კრიტიკოსებმა ახალ „ჟიბელს“ მაღალი შეფასება მისცეს: ტრიუმფალური, სენსაციური და სენსუალური, ღრმად გააზრებული, მძაფრი, ველური ბუნების, სკულპტურული სილამაზის, XXI საუკუნის ცეკვის შედეგია... მაშ, ლონდონს მივაშუროთ და მსოფლიოში ერთ-ერთი საუკეთესო საბალეტო დასის მიერ შესრულებული „ჟიბელი“ ვნახოთ!

Hilarions and others. Music by Adolphe Adam is almost entirely replaced by Luke Smiles' contemporary music. The only set of the stage is a video screen that plays the role of the prompter and the magic sofa of the psychoanalyst's consulting room, which reads the minds of the dominant Giselles and Wilis (“I exist I sexist I sex I see me I see men”). The

dancers appear from the left side sometimes with slow steps and sometimes with very quick steps (they run), and run away on the right side. This exciting and sometimes tense parade lasts for an hour. The costumes are green. Giselles or Wilis, half-naked and half-mad, sometimes stand on their tiptoes and perform pas de deux with the extra endeavor and excessive starch (that transforms into irony), and sometimes they fall, dash against the ground, Their rough limp tulle skirts and green breastpins (costumes designed by Daniel Jaber) bring more sharpness to the performance of the movements. They also speak about the idea that the more neatness decreases in the world surrounding us, the

further we drift from the green nature. The dance and music get rougher, and become sharp and defiant. Garry Stewart's Giselles and Wilis scream silently in the world where “tranquility, lyrics and despondency disappear”.

The latest version of *Giselle* belongs to the famous British dancer and choreographer of Bangladeshi descent, Akram Khan, which he staged for the English National Ballet. Dance critics gave high evaluations of his *Giselle*: triumphal, sensational, sensual, and thought-out, intense, wild, having sculptural beauty, a masterpiece of the 21st century... Thus, let's hurry off to London and see *Giselle* performed by one of the best ballet companies in the world!

ვლადიმირ ვასილიევის ქორეოგრაფია,
ელენა ფეტიშოვას ფოტო,
მოსკოვის დიდი თეატრი
MARIANA RIJKINA,
CHOREOGRAPHY VLADIMIR VASILIEV,
PHOTO BY ELENA FETISOVA,
THE BOLSHOI BALLET